

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖĞRETİM STİLİ
TERCİHLERİ VE STİLLERE YÖNELİK DEĞER ALGILARININ
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ABDULKADİR HİDAYETOĞLU

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**MERSİN
AĞUSTOS-2021**

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖĞRETİM STİLİ
TERCİHLERİ VE STİLLERE YÖNELİK DEĞER ALGILARININ
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ABDULKADİR HİDAYETOĞLU

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**DANIŞMAN
Prof. Dr. Leyla SARAÇ**

**MERSİN
AĞUSTOS-2021**

ÖZET

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN ÖĞRETİM STİLİ TERCİHLERİ VE STİLLERE YÖNELİK DEĞER ALGILARININ İNCELENMESİ

Bu araştırmanın amacı Şanlıurfa ilinde görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını ortaya koymaktır. Araştırmaya %40.6'sı kadın %59.4'ü erkek olmak üzere, yaş ortalaması 32.95, öğretmenlik deneyimi süresi ortalaması 1.32 olan toplam 615 beden eğitimi ve spor öğretmeni katılmıştır. Araştırmada veri toplamak amacı ile Kişisel Bilgi Formu ve Beden Eğitimi Öğretim Stilleri Anketi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde parametrik olmayan analiz yöntemi kullanılmış ve beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin cinsiyet (kadın, erkek), eğitim verdikleri okul kademesi (ortaokul, lise) ve öğretmenlik deneyimi süresine (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) göre beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacı ile Mann Whitney-U testi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerinin cinsiyetlerine, eğitim verdikleri okul kademesine ve öğretmenlik deneyimi sürelerine göre farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu farklılıklara rağmen beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından en fazla tercih edilen öğretim stili ile “komut”, “alıştırma” ve “eşli çalışma” olduğu belirlenmiştir. Benzer şekilde bulgular beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik değer algılarının da cinsiyet, eğitim verilen okul kademesi ve öğretmenlik deneyimi süresine göre farklılaştığını ortaya koymuştur. Çalışmada en fazla değer verilen öğretim stillerinin yine “komut”, “alıştırma” ve “eşli çalışma” olduğu belirlenmiştir. Araştırmada cinsiyet, eğitim verilen okul kademesi ve öğretmenlik deneyimi süresinin, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algıları kapsamında etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi, öğretim stilleri, öğretim stili değer algıları.

Danışman: Prof. Dr. Leyla SARAÇ, Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Mersin.

ABSTRACT

EXAMINATION OF PHYSICAL EDUCATIONA AND SPORTS TEACHERS' TEACHING STYLE PREFERENCES AND THEIR VALUE PERCEPTIONS TOWARDS STYLES

The aim of this research is to reveal the physical education teaching style preferences and value perceptions of the physical education and sports teachers working in Şanlıurfa. A total of 615 physical education and sports teachers, 40.6% female and 59.4% male, with an average age of 32.95 and an average teaching experience of 1.32, participated in the study. Personal Information Form and Physical Education Teaching Styles Questionnaire were used to collect data in the study. In the analysis of the data obtained in the research, non-parametric analysis method was used and physical education and sports teachers were classified according to gender (female, male), school level (secondary school, high school) and teaching experience (10 years or less, 11 years and more). Mann Whitney-U test was used to reveal whether physical education teaching style preferences and value perceptions towards styles differ. The findings obtained in the study revealed that physical education and sports teachers' teaching style preferences differ according to their gender, school level and teaching experience. Despite these differences, it was determined that the most preferred teaching style by physical education and sports teachers were "command", "practice" and "paired work", respectively. Similarly, the findings revealed that physical education and sports teachers' perceptions of teaching styles differ according to gender, school level and teaching experience. It was determined that the most valued teaching styles in the study were again "command", "exercise" and "paired study". In the research, it was concluded that gender, school level and duration of teaching experience were effective in terms of teaching style preferences and value perceptions of physical education and sports teachers.

Keywords: Physical education, teaching styles, value perception of teaching styles.

Advisor: Prof. Dr. Leyla SARAÇ, Mersin University, Department of Physical Education and Sports, Mersin.

TEŞEKKÜR

Öncelikle bu günlere gelmemi sağlayan annem, babam, abim ve kardeşlerime sonsuz minnet duygusuyla teşekkürlerimi sunarım.

Tezin planlanması, hazırlanması ve ortaya çıkarılması aşamalarında verdiği her türlü destekten ötürü çok değerli danışmanım ve öğretmenim Prof. Dr. Leyla SARAÇ'a teşekkürlerimi sunarım.

Karakeçi İlk/Ortaokulu'ndan Mersin Üniversitesine kadar, üzerimde emeği olan tüm öğretmenlerime sonsuz teşekkür ederim.

Çalışmanın en başından beri desteklerini esirgemeyen çok değerli mesai arkadaşım Esra GÜNAYDIN'a teşekkür ederim.

Veri toplama aşamasında verdikleri desteklerle beden eğitimi ve spor öğretmenlerine ulaşmamı sağlayan Şanlıurfa'daki idarecilere, öğretmenlere, arkadaşlarıma ve bu çalışmada emeği geçen herkese sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇ KAPAK	
ONAY	
ETİK BEYAN	
ÖZET	i
ABSTRACT	ii
TEŞEKKÜR	iii
İÇİNDEKİLER	iv
TABLolar LİSTESİ	vi
KISALTMALAR ve SİMGELER	vii
1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	1
1.2. Araştırmanın Amacı	2
1.3. Araştırmanın Problemi	3
1.3.1. Araştırmanın Alt Problemleri	3
1.4. Araştırmanın Önemi	3
1.5. Araştırmanın Sayıltıları	4
1.6. Araştırmanın Sınırlıkları	4
2. GENEL BİLGİLER	5
2.1. Eğitim	5
2.2. Öğretim	5
2.3. Beden Eğitimi	5
2.3.1. Beden Eğitimi Öğretimi	6
2.3.2. Öğretim Stratejileri	6
2.3.2.1. Sunuş Yoluyla Öğretim	7
2.3.2.2. Buluş Yoluyla Öğretim	7
2.3.3. Beden Eğitiminde Öğretim Stilleri	7
2.3.3.1. Komut (A stili)	7
2.3.3.2. Alıştırma (B stili)	8
2.3.3.3. İşbirliğine Dayalı, Eşli Çalışma (C stili)	8
2.3.3.4. Kendini Denetleme (D stili)	8
2.3.3.5. Katılım (E stili)	8
2.3.3.6. Yönlendirilmiş Buluş (F stili)	8
2.3.3.7. Problem Çözme – Tek Doğru (G stili)	8
2.3.3.8. Problem Çözme – Farklı Yollar Üretimi (H stili)	9
2.3.3.9. Öğrencinin Tasarımı (I Stili)	9
2.3.3.10. Öğrencinin Başlatması (J stili)	9
2.3.3.11. Kendi Kendine Öğretme (K stili)	9
2.3.3.12. Öğretim Stilleri Yelpazesi Hakkında Düşünceler	9
2.3.3.13. Öğretmen Merkezli Stillerin Ortak Özellikleri	9
2.3.3.14. Öğrenci Merkezli Stillerin Ortak Özellikleri	10
2.4. Beden Eğitimi Öğretim Stillerine Yönelik Yapılan Ulusal Çalışmalar	10
2.5. Beden Eğitimi Öğretim Stillerine Yönelik Yapılan Uluslararası Çalışmalar	12
3. YÖNTEM	13
3.1. Araştırmanın Modeli	13
3.2. Araştırmanın Evren ve Örneklemi	13
3.3. Veri Toplama Araçları	14
3.4. Veri Toplama İşlemi	15
3.5. Verilerin Analizi	16
4. BULGULAR	17
5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER	28

5.1. Tartışma	28
5.2. Sonuç	33
5.3. Öneriler	33
KAYNAKLAR	35
ÖZGEÇMİŞ	39

TABLÖLAR LİSTESİ

	Sayfa
Tablo 3.1. Katılımcıların cinsiyetlerine göre öğretmenlik yapılan okul kademesi ve öğretmenlik deneyimi sayı ve yüzde dağılımı	14
Tablo 3.2. Katılımcıların cinsiyetlerine göre yaş ve öğretmenlik deneyimi ortalama ve standart sapma değerleri	14
Tablo 4.1. Kadın ve erkek öğretmenlerin öğretim stili tercihlerini karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları	17
Tablo 4.2. Kadın ve erkek öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları	19
Tablo 4.3. Ortaokul ve lise öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları	21
Tablo 4.4. Ortaokul ve lise öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları	22
Tablo 4.5. Öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha az ve 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili tercihlerini karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları	24
Tablo 4.6. Öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha az ve 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları	26

KISALTMALAR ve SİMGELER

Kısaltma/Simgeler Tanım	
BEÖSDA	Beden Eğitimi Öğretim Stilleri Ve Değer Algıları Anketi
MEB	Milli Eğitim Bakanlığı

1. GİRİŞ

1.1. Problem Durumu

Gelişen ve beraberinde değişen dünyada eğitimin çok önemli bir yeri olduğunu unutmamak ve bireylerde istendik davranışları geliştirmek için öncelikle ezberci ve dogmatik bir eğitim anlayışından uzaklaşmak, bunun yerine modern bir yaklaşım olan eleştirel düşünen, analiz eden, problem çözmeye odaklı bir anlayışla bireyi yetiştirmek gerekir. Bu da planlı bir eğitimle yapılabilir (Anıl, 2009). Bu anlamda beden eğitimi dersinin de eğitim politikasının uygulayıcı bir dersi olarak, bireyi istendik yönde geliştirdiğini göstermektedir (Ertürk, 1988; Milli Eğitim Bakanlığı, 2009). Bununla birlikte beden eğitimi bireylerin fiziksel, ruhsal, sosyal ve ahlaki yönden; sağlıklı, mutlu, dengeli ve yaratıcı insanlar olarak gelişmelerine katkı sağlayan çok yönlü bir alan olup tüm bu gelişmeler gerçekleşirken öğrenci ve öğretmenin de beden eğitiminden keyif almaları beklenir (Saraç ve Muştı, 2013). Davranışçı öğretim, daha önceleri eğitimin merkezindeyken son yıllarda genel eğitim, yapılandırmacı yaklaşıma doğru yönelim göstermiştir (Demirhan, 2002). Bireyin hareketlerini temel alan, fiziksel aktivitelere özgü aktif bir öğrenme ortamında bireyin sağlığının motor, zihinsel, duygusal ve toplumsal becerilerinin gelişimini amaçlayan beden eğitimi alanındaki çalışmalar da genel eğitim kapsamında görülen bu gelişmelerden etkilenmiştir (Yıldız, Yılmaz, Solmaz ve Şimşek, 2017). Bu değişimler beden eğitiminde öğretmenin merkezde, öğrencinin pasif alıcı olduğu durumdan, öğrencinin bilgiyi yorumlayarak yeniden yapılandığı, öğrenme sürecinde aktif rol aldığı ve merkezde olduğu duruma doğru yönelim göstermiştir (Demirhan, 2002). Bu süreçte kullanılacak öğretim yollarının önemli olduğu, bu öğretim yolları ile ezberci bireyden çok, çağın gereksinimlerine uygun olarak keşfeden, üreten birey yetiştirilmesinin sağlanacağı vurgulanmıştır (Demirhan, 2002; Yıldız vd., 2017). Bu değişim beraberinde eğitimcileri bireyin en üst seviyede gelişimine yardımcı olacak etkenlerin belirlenmesine, öğrencilerin özelliklerini daha iyi fark etmesine ve bunu öğretim ortamına nasıl yansıtacağıyla ilgili daha çok araştırma yapmaya yöneltmiştir (Hasırcı, 2006; Saraç ve Muştı, 2013). Bu etkenlerden birisi beden eğitimi derslerinde kullanılan öğretim yollarıdır. Literatüre bakıldığında eğitimcilerin spor eğitiminde öğretim yolları için; yaklaşım, model, strateji, stil, yöntem, teknik ve taktik gibi farklı kavramları kullandıkları görülmektedir (Demirhan, 2006). Bu kavramlardan yaklaşım; en genel öğretim yolu, model; öğretimin kılavuzlanması, strateji; önceden belirlenen hedefe ulaşmak için uygulanan yöntemler, yöntem; bilgi ve becerilerin kazandırılmasında kullanılan yollar, stil; öğretim sürecinde öğretmenlerin benimsedikleri öğretime dayalı davranışlar, teknik; öğretim etkinliklerini yürütmenin özel bir yolu, taktik; özel bir konunun strateji ve yöntemle bağlantısını koruyarak işlenmesi anlamında kullanılmaktadır (MEB, 2009). Beden eğitimi ve spor alanında öğretim stilleri sunuş ve buluş olmak üzere iki temel öğretim stratejisi içinde ele alınmaktadır.

Bu stillerin sunuş tekniğinden buluş tekniğine, öğretmen merkezlikten öğrenci merkezliliğe doğru yöneldiği ve Komut (A stili), Alıştırma (B stili), Eşli Çalışma (C stili), Kendini Denetleme (D stili), Katılım (E stili), Yönlendirilmiş Buluş (F stili), Problem Çözme – Tek Doğru (G stili), Problem Çözme –Farklı Yollar Üretimi (H stili), Öğrencinin Tasarımı (I stili), Öğrencinin Başlatması (J stili) ve Kendi Kendine Öğretme (K stili) olmak üzere toplam 11 öğretim stilinden oluştuğu görülmektedir (Mosston ve Ashworth, 2009). Literatürde her stilin farklı amaçlara hizmet ettiği göz önünde bulundurularak öğretmenlerin öğrencilere kazandırmak istedikleri hedeflere uygun olan stili tercih etmelerinin yararlı olacağı ve öğretmenlerin gerektiğinde ders içinde birden fazla stili kullanmalarının da mümkün olabileceği belirtilmektedir (İnce ve Hünük, 2010). Fakat şu ana kadar yapılan pek çok araştırma, beden eğitimi öğretmenlerinin daha çok sunuş yoluyla öğretim stratejileri içinde yer alan Komut ve Alıştırma stillerinden faydalandıklarını (Ağgez, 2015; İnce ve Hünük, 2010; Jaakkola ve Watt, 2011; Saraç ve Muştı, 2013; Yıldız vd., 2017), beden eğitimi öğretmenlerinin çok az (2-4) öğretim stili kullandıklarını, buluş başlığı altında sıralanan stillerin pek tercih edilmediğini ortaya koymuştur (Cothran vd., 2005; Demirhan vd., 2008; Ertan ve Çiçek, 2003; Jaakkola ve Watt, 2011; Şirinkan ve Erçiş, 2009). Bu nedenle uygulayıcılardan beklenen, öğretim sürecinde öğrenci merkezli stilleri kullanmalarıdır (İnce ve Hünük, 2010). Yarım asırdır beden eğitimi alanında öğretim stillerinin kullanımına yönelik çeşitli araştırmalar yapılmış ve bu araştırmalarda öğretim stillerinin kullanımları farklı şekillerde (gözlem, görüşme, anket vb.) ortaya konmuştur (Cothran vd., 2005; Curtner-Smith, Hasty ve Kerr, 2001; Hasty, 1997; İnce ve Hünük, 2010; Jaakkola ve Watt, 2011; Kulinna ve Cothran, 2003; Parker ve Curtner-Smith, 2012; SueSee ve Edwards, 2011). Bu bilgiler ışığında beden eğitimi öğretmenlerinin, öğretim stilleri yönelik bilgi ve becerileri konusu gündemdeki yerini korumaktadır. Bu bilgilerden hareketle araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını öğretmenlerin cinsiyetleri, görev yaptıkları okulun kademesi ve kıdem yılı değişkenlerine göre belirlenmesinin literatüre katkı sağlayacağı düşünülmüştür.

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını öğretmenlerin cinsiyetleri (kadın, erkek), görev yaptıkları okulun kademesi (ortaokul, lise) ve öğretmenlik deneyimi sürelerine (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) göre karşılaştırılmasıdır.

1.3. Araştırmanın Problemi

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının incelenmesini öğretmenlerin cinsiyetleri (kadın, erkek), görev yaptıkları okulun kademesi (ortakul, lise) ve öğretmenlik deneyimi süreleri (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) değişkenlerine göre farklılık göstermekte midir?

1.3.1. Araştırmanın Alt Problemleri

- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının öğretmenlerin cinsiyetine (kadın, erkek) göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının öğretmenlerin görev yaptıkları okulun kademesine (ortaokul) göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının öğretmenlerin öğretmenlik deneyimi sürelerine (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

1.4. Araştırmanın Önemi

Beden eğitimi öğretim stilleri uzun yıllardır akademik ve popüler literatürde oldukça ilgi çeken ve üzerine çalışmalar yapılan konular arasındadır (Yeşilyurt, 2019). Eğitim ve öğretimin başat ögesi ve etkinliklerin amacına ulaşması hususunda önemli rol oynayan öğretmenlerin kullandıkları öğretim stilleri yabancı araştırmacılar tarafından oldukça merak edilen bir konu haline gelmiş olup yerli ve yabancı bilim insanları tarafından çeşitli çalışmalar yapılmış ve kitaplar yazılmıştır (İnce ve Hünük, 2010). Nitekim eğitim-öğretime doğrudan etki eden öğretmenlerin bilgi ve tecrübelerini öğrencisine aktarırken farklı öğretim stilleri tercih ettikleri ve bu tercihlerin öğrencilerin konuyu algılama ve anlamlandırma durumlarına göre öğrenme sürecinde aktif rol aldığına vurgu yapılmaktadır (Demirhan, 2002). Bu çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını öğretmenlerin cinsiyetleri, görev yaptıkları okulun kademesi ve kıdem yılına göre değişiklik gösterip göstermediği incelenerek literatüre katkı sağlamak hedeflenmiştir.

1.5. Araştırmanın Sayıtları

1. Araştırma yönteminin, araştırmanın amacına ve problemin çözümüne uygun olduğu kabul edilmiştir.

2. Araştırmaya katılan öğretmen davranışlarının araştırmadan etkilenmeden gerçeği yansıttığı kabul edilmiştir.

3. Kullanılan veri toplama aracının araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin samimi ve doğru olarak cevaplandıkları varsayılmıştır.

4. Veri toplama aracının katılımcıların görüşlerini ortaya çıkaracak nitelikte olduğu varsayılmıştır.

1.6. Araştırmanın Sınırlıkları

1. Araştırma, 2020-2021 Eğitim Öğretim yılı bahar dönemi ile sınırlandırılmıştır.
2. Araştırmanın evreni sadece Şanlıurfa'nın 13 ilçesindeki okullarda görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile sınırlandırılmıştır.
3. Bu araştırmanın sonuçları örnekleme belirtilen beden eğitimi ve spor öğretmenleri ile sınırlandırılmıştır.
4. Bu araştırmanın sonuçları veri toplama aracındaki sorularla sınırlandırılmıştır.
5. Bu araştırma veri toplama aracını yanıtlayan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin verdikleri cevaplarla sınırlandırılmıştır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Eğitim

Eğitim, bireyin içinde yaşadığı toplumda duygu, düşünce, yetenek ve davranışlarını kendi yaşantısı yoluyla oluşturma ve geliştirme süreci olarak tanımlanabilir (Kılbaş, 2007). Bundan yola çıkarak eğitim, bireyin yeteneklerinin ve kişisel gelişiminin tamamlanması için ayrılmış, kontrol altına alınmış bir çevreyi ve okul yaşamını kapsayan bir süreçtir (Fidan, 2012). Eğitim toplumları ayakta tutan bir gereksinim olmakla birlikte, bireyin zihinsel ve bedensel gelişimindeki en önemli role ve bireyin eğitim sayesinde bireysel yaşamında kendine özgü bir yaşam alanı oluştururken toplumsal ilişkilerini de düzene sokmuştur (Bakır, 2011). Tüm bu tanımlamalardan yola çıkarak eğitimin; bireyin kişilik gelişimini sağlayan, onu yaşama hazırlayan, gerekli bilgi, beceri ve davranışlar kazanmasını sağlayan bir süreç olduğu anlaşılmaktadır (Tezcan, 1985).

2.2. Öğretim

Öğretim bireyin öğrenmesini amaçlayan öğretme etkinliklerinin plan, program çerçevesinde uygulanıp değerlendirilmesi sürecidir. Bu süreç öğretmen tarafından uygulanabileceği gibi materyal ile de gerçekleştirilebilir (Açıkgöz, 2005). Buna göre öğretme, amaçlanan davranışların tüm öğrencilere etkili bir şekilde kazandırılması amacıyla gerçekleştirilen bütün etkinlikleri kapsamaktadır (Aydın, 2003). Öğrenmenin gerçekleşebilmesi için öğrenci, öğretmen, konu, amaç, öğretim yöntem ve tekniği, kullanılan materyal, çevre, ortamın fiziksel özellikleri, öğrenci ve öğretmenin psikolojik durumu ve hazırbulunuşluğu, öğrencilerin bireysel farklılığı öğretimin verimli olması açısından oldukça önemlidir (Orhaner ve Hussein, 2007; Şahin, 2010).

2.3. Beden Eğitimi

Beden eğitimi ilk önce fiziksel olmak üzere bireyin ruhsal ve sosyal yönden gelişimine büyük katkı sağlayan ve genel eğitimin tamamlayıcı parçası kabul edilen, plan ve program çerçevesinde yapılan faaliyetler olarak tanımlanabilir (Yıldıran ve Yetim, 1996). Beden eğitimi ile bireyin, temel motor beceriler olan koşma, tırmanma, durma, sıçrama gibi hareketleri yapması ve bunları geliştirmesi mümkündür. Böylece beden eğitimi, harekete özgü davranışlardaki değişiklikler yoluyla bireyin vücudunu kontrol etmesini ve sinir-kas sistemlerinin uyumunun olmasını ve bireyin zihinsel açıdan daha güçlü olmasını sağlayacaktır (Sunay ve Sunay, 1996). Toplumlar neye ihtiyaçları varsa ve imkânları neyse o alanda hedefler belirlemişler ve değişen zamanı yakalamak için değişen ihtiyaçlara göre hedeflerini yeniden

gözden geçirmişlerdir (Yıldıran ve Yetim,1996). Türkiye’de hazırlanan beden eğitimi öğretim programları ile bireyin fiziksel, sosyal, duygusal, zihinsel gelişimini daimi kılmak ve hayatın içinde öğrenmesini sağlamak için öğretim programları amaçlanmıştır (MEB, 2007). Bunun yanı sıra Türk Milli Eğitim sistemi beden eğitimi dersi öğretim programında öğrencilere kazandırılması gereken üst düzey beceriler bulunmaktadır. Bu üst düzey beceriler; eleştirel düşünme, yaratıcı düşünme, araştırma, problem çözme, öğrenmeyi öğrenme, karar verme olarak belirtilmiştir. Bu becerilerin, bilginin öğrencilere direk verilmesiyle gelişmeyeceği aksine öğrenciye kılavuzluk ederek onun bilgiye ulaşmasının sağlanmasıyla anlam ifade edeceği vurgulanmaktadır (MEB, 2009; Saçlı ve Demirhan, 2008).

2.3.1. Beden Eğitimi Öğretimi

Eğitim, eğitilenin gelecekteki davranışlarına yön verir. Bu sebeple dünyada bütün ülkeler kendi ihtiyaçları neyse ve elde bulunan imkânlar dâhilinde genel eğitim politikası belirlerler ve buna bağlı olarak da her ders için ayrı eğitim ve öğretim programları hazırlarlar (Gülüm ve Bilir, 2011; Yıldıran ve Yetim,1996). Kirk (2010) kitabında 20. Yüzyılın başlarından itibaren beden eğitiminin gelişim sürecini üç ayrı kategoriye ayırmıştır. 1950’li yıllara kadar askeri amaçla, bireyin fiziki gelişimini ön planda tutan jimnastik hareketlerinin ön planda tutulduğu eğitimler, 1950’li yıllardan 1990’lı yıllara kadar spora özgü hareket becerilerinin eğitilmesine yönelik çalışmalar, 1990’lardan günümüze ise bireyin yaşamı içerisinde fiziksel aktivitelere katılımının sağlanması ve genel anlamda sağlığını korumaya yönelik devinşel, bilişsel ve sosyal donanımını kazanmasına yönelik eğitimler olduğunu belirtmiştir (akt. İnce ve Hünük, 2010). Bu değişimler Türkiye’de farklı zaman dilimlerinde gerçekleşmiştir. Önceleri öğretimde öğrencinin herhangi bir aktivitesinin olmadığı, pasif alıcı konumunda olduğu ve bilgiyi ezberlediği; öğretmenin merkezde, bilgiyi aktaran konumunda olduğu davranıcı öğretim kuramı eğitim programlarında kullanılırken (Ağbuğa,2010; İnce ve Hünük, 2010), son zamanlarda öğrencinin merkezde olduğu (Serbes ve Cengiz, 2015), yaparak yaşayarak öğrenmenin söz konusu olduğu yapılandırmacı eğitim programları kullanılmaya başlanmıştır (MEB, 2009). Beden eğitimi dersleri öğretim programları da bu tutumdan etkilenmiştir. Önceleri fiziksel becerileri geliştirmek temel amaçken sonrasında fiziksel açıdan uygun olmak ve bireyin fiziksel aktiviteyi yaşam biçimi haline getirmesi temel amaç olmuştur (MEB, 2007).

2.3.2. Öğretim Stratejileri

Öğretim stratejisi, bir ders ile ilgili ortaya koyulan amaçlara ulaşmak ve kalıcı öğrenme sağlayabilmek için takip edilen yoldur (İçen, 2012). Öğretim stratejileri sunuş ve buluş yolu olmak üzere iki kısma ayrılmaktadır (Moston ve Ashworth 2009).

2.3.2.1. Sunuş Yoluyla Öğretim

Sunuş yoluyla öğretim stilinde merkezde öğretmenin bulunduğu, kavram, ilke ve genellemelerin öğretmen tarafından ortaya konulduğu, öğrencinin sunulan bilgiyi anlamlı biçimde öğrendiği öğretim stratejisidir (Arslan, 2014; Bilen, 2002; Tan, 2008).

2.3.2.2. Buluş Yoluyla Öğretim

Buluş yoluyla öğretim stilinde öğretmenin öğrenciye yol gösterdiği yani rehber konumunda olduğu öğrencilerin bireysel farklılıklarını göz önünde bulundurarak öğrencinin kapasitesinin olabileceğin en üstüne çıkarmayı amaçladığı öğretim stratejisidir (Aydın, 2003; Demirel, 2015; MEB, 2009).

2.3.3. Beden Eğitiminde Öğretim Stilleri

Beden eğitimi öğretimi alanında öğretim yolları Mosston ve Asworth tarafından sistematik hale getirilmiş ve stil olarak adlandırılmıştır. 1966 yılında ilk kez ortaya koyulan öğretim stillerinin günümüze kadar beden eğitimi alanında kullanıldığı belirtilmiştir (Cengiz ve Serbes, 2014; Saraç ve Muştı, 2013). Mosston ve Asworth'un (2009) ortaya koyduğu 11 öğretim stili Komut (A stili), Alıştırma (B stili), Eşli Çalışma (C stili), Kendini Denetleme (D stili), Katılım (E stili), Yönlendirilmiş Buluş (F stili), Problem Çözme – Tek Doğru (G stili), Problem Çözme – Farklı Yollar Üretimi (H stili), Öğrencinin Tasarımı (I stili), Öğrencinin Başlatması (J stili), Kendi Kendine Öğretme (K stili)' dir. Öğretim stillerinde A-E stilleri arasındaki 5 stil öğretmen merkezli, F-K stilleri arasındaki 6 stil öğrenci merkezli stillerdir. Stillerin öğretmen merkezli ya da öğrenci merkezli olarak tanımlanmasının alınan kararlarla ilgili olduğu vurgulanmaktadır. Bu kararlar: Duruş, Yer, Çalışmaların Sıralaması, Başlama Zamanı, Hız ve Ritm, Durma Zamanı, Aralık, Giyim - Kuşam, Açıklık Getirme İçin Başlangıç Soruları'dır (Mosston ve Asworth, 2009). A stiline gidildikçe öğrencinin alacağı kararların arttığı öğretmenin alacağı kararların azaldığı belirtilmiştir. Öğretim stillerinin birbirinden üstün olmadığı, farklı stillerin farklı amaçlara ulaşmak için kullanılabileceği yapılan çalışmalarla ortaya konulmuştur (İnce ve Hünük, 2010).

2.3.3.1. Komut (A stili)

Komut stilinde kararların öğretmen tarafından verildiğini öğrencilerin ise öğretmenlerin direktiflerini dikkate alarak hareketleri birebir öğretmenin gösterdiği gibi yaptığını belirtmiştir (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.2. Alıştırma (B stili)

Alıştırma stilinde bazı kararların (Duruş, yer, çalışmaların sıralaması, başlama zamanı, hız ve ritim, durma zamanı, aralık, giyim-kuşam, açıklık getirme için başlangıç soruları) öğretmenin öğrenciye örnek olması yoluyla aktarıldığını ve çalışmalar uygulanırken öğrencinin öğretmene göre daha rahat hareket ettiğini, bağımsız olduğunu ifade etmektedir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.3. İşbirliğine Dayalı, Eşli Çalışma (C stili)

İşbirliğine dayalı, Eşli çalışma stilde dönüt sağlama işinin öğretmende değil de öğrencide olduğu, öğrencilerin uygulayıcı ve gözlemci olmak üzere iki gruba ayrıldığını, uygulayıcı öğrenci grubu çalışmaları yaparken gözlemci öğrenci grubunun uygulayıcı gruba dönüt verdiği, öğretmenin ise uygulayıcı grup ile değil de yalnızca gözlemci grup ile iletişimde olduğu söylenmiştir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.4. Kendini Denetleme (D stili)

Kendini denetleme stilinde öğretmen sadece konunun belirlenmesi konusunda aktiftir yapılacak faaliyetler ile ilgili bütün kararlar öğrenci tarafından verilir ve öğrenci yaptığı çalışmalarla ilgili dönütü de yine kendisi sağlar. Dönüt sağlayabilmesi için ise öğrencinin elinde ölçüt çizelgesi olmak zorundadır (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.5. Katılım (E stili)

Katılım stili çalışmaların düzenlenmesinin öğrenci seviyesine, uygun ve öğrencinin aktif olmasının amaçlandığı, her öğrencinin hazırbulunuşluğuna ilgi ve yeteneklerine uygun hazırlanmış olan etkinliklere öğrencinin hangi düzeyde performans göstereceğine kendisinin karar verdiği öğrenmesi stildir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.6. Yönlendirilmiş Buluş (F stili)

Yönlendirilmiş buluş stili soru ve problemlerin öğretmen tarafından hazırlandığı çözümlerin ise öğrenciler tarafından keşfedildiği öğretim stildir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.7. Problem Çözme – Tek Doğru (G stili)

Problem çözme stili üst düzey zihinsel becerilerin öğrenciye kazandırılması için uygulanan bir stil olduğu, spor eğitiminde probleme cevap arayan öğrenciyi bilinenin ötesine geçmeye davet eden öğretim stili olduğu vurgulanmıştır (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.8. Problem Çözme – Farklı Yollar Üretimi (H stili)

Öğrencileri Problem çözme-Farklı yollar üretimi stili üst düzey zihinsel beceriler kazandırmayı amaçlayan bir stil olmasının yanı sıra öğrencinin problem durumuna ya da ortaya konulan soruya farklı bakış açıları ile bakabilmesi ve çoklu tepkiler geliştirmesini sağlamanın amaçlandığı öğretim stilidir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.9. Öğrencinin Tasarımı (I Stili)

Öğrencinin tasarımı stilinde öğrencinin buluş sınırının ötesine geçtiği, yani öğretmen rehberliğinde öğrencinin problem durumunu-soruyu kendisinin düzenlediği ve bu esnada kendine ait bir program oluşturduğu stildir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.10. Öğrencinin Başlatması (J stili)

Öğrencinin başlatması stilinde öğrencinin, bir bölümü yönetmeye hazır ve istekli olduğu, dersi başlatma sorumluluğunu aldığı ve bireysel farklılıklardan dolayı her öğrencinin kendine özgü bireysel bir stil olduğu belirtilmiştir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.11. Kendi Kendine Öğretme (K stili)

Kendi kendine öğretme stili dersin bütün aşamalarında öğrenci karar organıdır. Bu stilde öğrencinin görevi kendi kendini eğitmektir (Moston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.12. Öğretim Stilleri Yelpazesi Hakkında Düşünceler

Bütün yelpaze iki stil grubuna ayrılır. Bunların her biri buluş sınırının bir tarafındadır. Bu iki grup; hedefler, öğretmenin davranışları ve öğrencinin davranışı ile ilgili beklentiler açısından büyük farklılık gösterir. Sınır iki önemli insan davranışı arasında belirgin bir sınır çizgisi görevi görür: Bilinenin tekrar ortaya konulması (A-E stilleri) ve bilinmeyenin bulunması ve ortaya konulması (F-K stilleri) (Mosston ve Ashworth, 2009). Her grupta yer alan stiller ortak özelliklere sahiptir. Bu özellikler o grubun belirleyici özellikleridir (Mosston ve Ashworth, 2009).

2.3.3.13. Öğretmen Merkezli Stillerin Ortak Özellikleri

Konu belirlendikten sonra değişmez olan temel bilgi ve beceri, öğretmen ve öğrencinin performansı sonucunda ortaya konur. Çalışma hazırlamanın bir yöntemi vardır. Bu yöntem: Ortaya koyulan modeli taklit etmektir. Taklit etme esnasında kullanılan bilişsel yöntem, hafızada tutmak ve hatırlamaktır. Dönütler kişiye özel olarak verilir. Öğrencilerin fiziksel ve

duygusal açıdan farklılıkları bireysel farklılıkları doğurur. Modelin uygulanabilmesinde, tekrar ve hata oranının azalmasında ise sınıf ortamı etkili olur (Mosston ve Ashworth, 1992).

2.3.3.14. Öğrenci Merkezli Stillerin Ortak Özellikleri

Takip edilmesi gereken birden çok modelin olduğu hem öğrenci için hem de öğretmen için yeni bilgilerin ortaya konması ile gelişen bir modeldir. Bu modelde kategorize etme, kıyaslama, problem çözme, buluş yapma gibi bilişsel yöntemler kullanılmaktadır. Bilişsel yöntemler sayesinde de buluş ve yaratıcılık geliştirilmektedir. Bu bilişsel yöntemleri uygulayabilmek, seçenek üretebilmek için belli bir zaman dilimine ihtiyaç vardır. Dönüt ile bir tek çözüm değil birden fazla çözüm üretmek amaçlanmıştır. Sınıf ortamı eldeki seçeneklerin geçerli olup olmadığı ve araştırma yapabilme imkânı sağlar (Mosston ve Ashworth, 1992).

2.4. Beden Eğitimi Öğretim Stillerine Yönelik Yapılan Ulusal Çalışmalar

Türkiye’de beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından kullanılan öğretim stillerinin kullanımı ile ilgili bilim insanları tarafından çeşitli araştırmalar farklı açılardan incelenmiştir. Bu araştırmalardan birinde Saraç, İnce, Kirazcı ve Çiçek (2005) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ders zaman yönetimi davranışları ve tercih ettikleri öğretim stillerini incelemiş, çalışma sonucunda derslerde kullanılan öğretim stillerinin alıştırma, komut ve yönlendirilmiş buluş olduğunu belirlemiştir. Bir diğer araştırmada Ünlü ve Aydos (2007) Aksaray ve Kırşehir’de 55 farklı ilköğretim okulundaki beden eğitimi ve spor öğretmenin beden eğitimi ve spor derslerinde en çok kullanılan öğretim stillerini incelediği çalışma sonucunda, beden eğitim ve spor öğretmenlerinin en fazla öğretmen merkezli öğretim stillerini kullandıklarını ortaya koymuştur. Yoncalık (2009) öğrencilerin öğreten merkezli stillerin etkileri hakkındaki görüşlerini ortaya koymak amacıyla yaptığı araştırma sonucunda, eşli çalışma stiline, komut ve alıştırma stilleri kadar etkili sonuçlar verdiğini, ayrıca eşli çalışma stiline, özellikle düşük becerili kadın öğrenciler için çok etkili bir öğretim yaklaşımı ortaya koyduğunu belirlemiştir. Şirinkan ve Erciş (2009) ilköğretim beden eğitimi ve spor öğretim programındaki öğretim stilleri ve ölçme değerlendirme kriterlerini araştırdığı çalışma kapsamında, beden eğitimi ve spor öğretim stili olarak komut, alıştırma, eşli çalışma ve kendini değerlendirme stillerinin en çok kullanılan stiller olduğu bulgusuna ulaşmıştır. İnce ve Hünük (2010) formatör ve koordinatör formatör beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stillerini kullanma düzeylerini incelemiş ve araştırma sonucunda en fazla öğretmen merkezli stiller olduğu sonucuna ulaşmıştır. Aktop ve Karahan (2012) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin tercih ettikleri öğretim stillerini incelemiş ve araştırma sonucunda kadın öğretmenlerin %29,4’ünün komut, erkek öğretmenlerin ise %43,8’inin alıştırma stilini tercih

ettikleri sonucuna ulaşmıştır. Saraç ve Muştı (2013) beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının öğretim stilleri kullanım tercihlerini incelemiş ve öğretmen adaylarının en fazla komut, alıştırma ve eşli çalışma stillerini tercih ettiğini, kadın öğretmen adaylarının; alıştırma stilini, erkek öğretmen adaylarının ise öğrencinin tasarımı ve kendi kendine öğretme stillerini de daha fazla tercih ettiklerini, ayrıca çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının öğreten merkezli öğretim stillerini daha çok tercih ettiklerini belirlemiştir. Yıldız ve Kangalgil (2014) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin tercih ettikleri öğretim stilleri adlı çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en çok tercih ettiği öğretim stilleri öğretmen merkezli stiller olurken en az tercih edilen öğretim stilleri ise öğrenci merkezli öğretim stilleri olduğu sonucuna ulaşmıştır. Özlü (2014) ortaokul ve lisede çalışan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en fazla tercih ettikleri öğretim stillerinin öğretmen merkezli stiller olduğu sonucuna ulaşmıştır. Cengiz ve Serbes (2014) öğretmen adaylarının öğretim stillerine ilişkin değer algılarını incelediği çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının öğreten merkezli stiller arasında yer alan komut ve alıştırma stillerini daha çok kullandıkları, en fazla kullandığı ve değer verdiği stillerin yine “öğreten merkezli” stiller olduğunu belirlemiştir. Özgül (2015) 6. sınıf beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan komut ve katılım stillerinin voleybol öğretimi üzerine etkisini incelemiş; katılım stiliyle işlenen derslerin öğrencilerin voleybol temel becerileri ve tutumlarının, komut stili kontrol grubuna kıyasla daha çok gelişme gösterdiği sonucuna ulaşmıştır. Bir diğer çalışmada Serbes ve Cengiz (2015) beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının tercih ettiği öğretim stillerini incelemiş; araştırma sonucunda öğretmen adaylarının en fazla öğreten merkezli stiller tercih ettiği ve bu stillere ilişkin değer algılarının da yüksek olduğunu, en az tercih edilen stiller ise öğrenen merkezli stiller olduğunu belirlemiştir. Pepe, Turan, Pekel ve Bahadır (2015) beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının tercih ettiği öğretim tarzı ve algılarını incelemiş ve komut stili beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının en çok tercih ettiği öğretim stili, kendi kendine öğretim stili ise en az tercih edilen öğretim stili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Ağgez (2015), beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini belirlemeye yönelik yapmış olduğu çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğreten merkezli stillerden "Alıştırma" ve "Komut" stillerini daha çok tercih ettiklerini belirlemiştir. Yıldız, Yılmaz, Solmaz ve Şimşek (2017) pedagojik formasyon sertifika programındaki beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünün son sınıfındaki öğrencilerin öğretim stilleri kullanma tercihlerini incelendiği çalışma sonucunda, öğretmenlik eğitim programlarındaki katılımcıların “komut” ve “alıştırma” stilleri dışındaki stilleri daha fazla tercih ettikleri sonucuna ulaşmıştır. Parsak ve Saraç (2018) yapmış oldukları çalışmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin kullandıklarını beyan ettikleri öğretim stilleri ile beden eğitimi ve spor öğretmenlerin uygulamada kullandıkları öğretim stilleri arasında bir farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır.

2.5. Beden Eğitimi Öğretim Stillerine Yönelik Yapılan Uluslararası Çalışmalar

Uluslararası çalışmalarda beden eğitimi ve spor öğretmenleri tarafından kullanılan öğretim stillerinin kullanımı ile ilgili bilim insanları tarafından çeşitli araştırmalar farklı açılardan incelenmiştir. Bu araştırmalara örnek verirsek; Boyce (1992) üniversite örneklemini ile öğretmen merkezli stillerin, atıcılarda beceri kazanımı ve kazanılan becerilerin kalıcılığı üzerine etkilerini incelediği çalışmasında; komut ve alıştırmaya stillerinin, eşli çalışma stiline göre beceri kazanımı ve kalıcılığın sağlanmasında daha etkili olduğu sonucuna varmıştır. Salvare ve Birone (2002) Yunanistan ve Macaristan'daki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin en fazla öğretmen mi yoksa öğrenen merkezli öğretim stilleri olduğunu kıyasladığı araştırmada, "öğreten merkezli" stillerin daha fazla kullanıldığı sonucuna ulaşmışlardır. Her iki ülkede de en çok alıştırmaya stiline kullanıldığı (Atina %16, Budapeşte %14) ortaya çıkmıştır. Jaakkola ve Watt (2011) Finlandiya'daki beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde kullandıkları öğretim stillerini incelediği araştırmada, öğretmenlerin en çok komut ve alıştırmaya stillerini kullandığını, ayrıca kendini denetleme ve problem çözme stillerinin de en az sıklıkta kullanılan stiller olduğunu ortaya koymuştur. Hein ve diğ. (2012) beş farklı Avrupa ülkesindeki beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde kullandıkları öğretim stillerini inceledikleri araştırmada, "öğreten merkezli", stillerin "öğrenen merkezli" stillerden daha fazla kullanıldığı sonucuna ulaşmışlardır. Syrmipas, Digelidis ve Watt (2016) beden eğitimi öğretmenlerinin kullanmış olduğu öğretim stilleri algılarını incelediği çalışma sonucunda, beden eğitimi öğretmenlerinin farklı öğretim stilleri kullandıklarını ortaya koymuş ve kişisel deneyimin öğretim stillerini etkileyebileceği sonucuna ulaşmıştır.

3. YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, kullanılan veri toplama araçları ve toplanan verilerin analizine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Betimsel araştırmalar elde olan durumu olabildiğince net ve açık bir şekilde tanımlar. Eğitim alanında yapılan çalışmalarda yaygın olarak kullanılan bu yöntem, bireylerin, grupların ve okul gibi fiziksel ortamların yetenek, tercih, davranış gibi özelliklerini özetler. Tarama modeli, diğer araştırmalara göre daha büyük örneklem üzerinde yapılır ve araştırmalarda bir olayla ilgili katılımcıların görüşlerinin veya ilgi, tutum ve yetenek gibi özelliklerinin belirlendiği araştırmalar olarak adlandırılır (Büyüköztürk, 2018).

3.2. Araştırmanın Evren ve Örnekleme

Şanlıurfa İl Milli Eğitim Müdürlüğü'yle yapılan resmi görüşmeler sonucunda belirlenen verilere göre; Şanlıurfa İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından verilen öğretmen sayısı oluşturmuştur. Şanlıurfa İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün 2020-2021 eğitim öğretim yılında Şanlıurfa ilinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ortaokul ve liselerde görev yapan 1116 beden eğitimi ve spor öğretmeni, örneklemini ise 615 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmuştur. Öğretmenlere ulaşmada kullanılan kolayda örnekleme yönteminde amaç kolayca ulaşılabilir birimlerin seçilmesiyle örneklemin oluşturulmasıdır. Bu yöntemde amaç, isteyen herkesin örneklem içerisine dahil dilmesidir. Denek bulma işlemi belirlenen örneklem hacmine ulaşınca kadar devam eder (Ural ve Kılıç, 2006). Bu araştırmaya katılan öğretmenlerin %40.6'ı kadın, %59.4'ü erkektir. Araştırmaya katılan kadınların %42.5'i ortaokul %38.5'i lisede, erkek katılımcıların %57.5'i ortaokul %61.5' ise lisede görev yapmaktadır. Kadın katılımcıların %43.8'i okul deneyimi 10 yıl ve daha az, 34.2'si ise 11 yıl ve daha fazla, erkek katılımcıların %56.3'ü okul deneyimi 10 yıl ve daha az, %65.8'i ise 11 yıl ve daha fazla olarak tespit edilmiştir.

Tablo 3.1.

Katılımcıların cinsiyetlerine göre öğretmenlik yapılan okul kademesi ve öğretmenlik deneyimi sayı ve yüzde dağılımı

		<i>Kadın</i>		<i>Erkek</i>		<i>Toplam</i>	
		<i>N</i>	<i>%</i>	<i>N</i>	<i>%</i>	<i>N</i>	<i>%</i>
Kademe	Ortaokul	139	42.5	188	57.5	327	100
	Lise	111	38.5	177	61.5	288	100
Deneyim	10 yıl ve daha az	182	43.8	234	56.3	416	100
	11 yıl ve daha fazla	68	34.2	131	65.8	199	100

Araştırmaya katılan öğretmenlerden kadın katılımcıların yaş ortalaması 32.120 öğretmenlik deneyimi 1.272, erkek katılımcıların yaş ortalaması 33.523 öğretmenlik deneyimleri 1.359 olarak hesaplanmıştır.

Tablo 3.2.

Katılımcıların cinsiyetlerine göre yaş ve öğretmenlik deneyimi ortalama ve standart sapma değerleri

	<i>Kadın</i>		<i>Erkek</i>		<i>Toplam</i>	
	<i>Ort.</i>	<i>SS</i>	<i>Ort.</i>	<i>SS</i>	<i>Ort.</i>	<i>SS</i>
Yaş	32.120	6.258	33.523	7.159	32.952	6.837
Öğretmenlik Deneyimi	1.272	.446	1.359	.480	1.324	.468

3.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplamak amacı ile araştırmacı tarafından oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” ve “Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi” (BEÖSDA) kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu

Araştırmada kullanılan Kişisel Bilgi Formu’nda öğretmenlerin cinsiyetleri, yaş, deneyim süreleri ve okulun kademesine yönelik sorular bulunmaktadır.

Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi

BEÖSDA Kulinna ve Cothran (2003) tarafından beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerini ve bu stillere yönelik değer algılarını ortaya koymak amacı ile geliştirilmiş İnce ve Hünük (2010) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ankette Mosston Yelpazesin’de (Mosston ve Ashworth, 2009) yer alan 11 öğretim stiline (Komut [A Stili], Alıştırma [B Stili], Eşli çalışma [C Stili], Kendini denetleme [D Stili], Katılım [E Stili], Yönlendirilmiş buluş [F Stili], Problem çözme: tek doğru [G Stili], Problem çözme: farklı yollar üretimi [H Stili], Öğrencinin tasarımı [I Stili], Öğrencinin başlatması [J Stili] ve Kendi kendine öğretme [K Stili]) ait senaryo bulunmakta ve her senaryo 5’li Likert ölçeği (1= Hiç, 2= Nadiren, 3= Ara sıra, 4= Sıklıkla, 5= Her zaman)

kullanılarak cevaplanan 4 soru içermektedir. İlk soruya verilen yanıt, öğretmenlerin öğretim stilini kullanma düzeylerini ortaya çıkarmaya yöneliktir. İkinci, üçüncü ve dördüncü sorulara verilen yanıt ise öğretmenlerin, stillere yönelik öğrenciler için dersi eğlenceli hale getirmesi (eğlence), öğrencilerin beceri ve kavramları öğrenmesine yardımcı olması (öğrenme) ve öğrencileri öğrenmeye motive etmesine (motivasyon) yönelik algılarını ortaya çıkarmaya yöneliktir. BEÖSDA'daki öğretim stiline kullanım düzeyi 5'li likert ölçeğinde değerlendirilerek ortalama değer elde edilmektedir (minimum 1, maksimum 5). Öğretmenlerin değer algıları 3 maddenin (eğlence, öğrenme, motivasyon) ayrı ayrı kendi içinde ortalamalarının alınması (minimum 1, maksimum 5) ve 3 maddenin toplam puan ortalamasının alınması yoluyla elde edilmektedir. BEÖSDA'yı geliştiren Kulinna ve Cothran (2003), anketin iç tutarlılık (Cronbach Alpha) değerini 0.86 ile 0.91 arasında, anketi Türkçe'ye uyarlayan İnce ve Hünük (2010) anketin iç tutarlılık (Cronbach Alpha) değerini 0.86 ile 0.95 arasında bulduklarını belirtmişlerdir (İnce ve Hünük, 2010).

3.4. Veri Toplama İşlemi

Verilerin toplanması sürecinde öncelikle Mersin Üniversitesi, Mersin Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulundan onay alınmıştır. Şanlıurfa İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün ilgili birimine etik kurul onay belgesi ve tez önerisi örneği verilerek araştırma yapılması için resmi izinler istenmiştir. Alınan resmi izinlerden sonra Şanlıurfa'daki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ortaokul ve liselere gönderilmiştir. Şanlıurfa'daki 2 il 26 ilçe zümre başkanı olmak üzere toplam 28 zümre başkanının iletişim bilgileri İl Milli Eğitim Müdürlüğünden alınmıştır. 2020-2021 eğitim öğretim yılının şubat ayının 3. Haftasına planlanan il ve ilçe zümre başkanları toplantısı covid-19 virüsü nedeniyle çevrimiçi yapılmıştır. Toplantı öncesinde 28 zümre başkanı ile telefonla tek tek görüşmeler yapılarak yapılacak olan çalışma ile ilgili detaylı bilgi verilmiştir. Gerek görülmesi halinde araştırmacının toplantıya katılıp çalışma ile ilgili gereken bilgilendirme yapılacağı il zümre başkanları ile karıştırılmıştır. İlçe zümre toplantısında bulunan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanı sıra varsa okullarda yapılacak olan zümre toplantılarına katılacak olan beden eğitimi ve spor öğretmenlerine de araştırma hakkında bilgi verilmesi istenmiştir. Öğretmenlerden toplantı esnasında veya daha sonra doldurulmak üzere il ve ilçe zümre başkanlarına önceden gönderilen dijital ortamda hazırlanan çalışma ile ilgili kişisel bilgi formu ve anket gönderilmiştir. İl ve İlçe zümre başkanlarından öğretmenlerin gönüllülük esasına bağlı olarak kişisel bilgi formu ve veri toplama aracı doldurulması istenmiştir.

3.5. Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilecek veriler SPSS 21 paket programıyla yapılmış olup araştırmadan elde edilen verilerin analizinde, betimsel istatistikler (frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma) kullanılarak hesaplanmıştır. Araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının (öğrenme, eğlence, motivasyon) cinsiyet (kadın, erkek), okul kademesi (ortaokul, lise) ve öğretmenlik deneyimi süresine (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacı ile toplanmış olan verilere Mann Whitney-U Testi uygulanmıştır.

4. BULGULAR

Araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının (öğrenme, eğlence, motivasyon) cinsiyet (kadın, erkek), okul kademesi (ortaokul, lise) ve öğretmenlik deneyimi süresine (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacı ile toplanmış olan verilere Mann Whitney-U Testi uygulanmıştır. Mann Whitney-U Testi sonuçları kadın ve erkek beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerinin Komut ($U= 37783.000$, $p<.001$), Alıştırma ($U= 38367.500$, $p<.001$), Eşli Çalışma ($U= 38621.000$, $p<.01$), Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi ($U= 41150.000$, $p<.05$) ve Kendi Kendine Öğretme ($U= 41240.000$, $p<.05$) stillerinde farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu bulgular, kadın beden eğitimi öğretmenlerinin Komut ($Kadın_{Med.}= 5.000$, $Erkek_{Med.}= 5.000$), Alıştırma ($Kadın_{Med.}= 5.000$, $Erkek_{Med.}= 4.000$) ve Eşli Çalışma ($Kadın_{Med.}= 4.000$, $Erkek_{Med.}= 4.000$) stillerini erkek beden eğitimi öğretmenlerinden daha fazla; Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi ($Kadın_{Med.}= 2.000$, $Erkek_{Med.}= 3.000$) ve Kendi Kendine Öğretme ($Kadın_{Med.}= 2.000$, $Erkek_{Med.}= 2.000$) stillerini ise daha az tercih ettiklerini göstermiştir (Tablo 4.1)

Tablo 4.1.

Kadın ve erkek öğretmenlerin öğretim stili tercihlerini karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

Öğretim Stilleri	Cinsiyet	N	Ort.	SS	Med.	U
Komut	Kadın	250	4.667	.565	5.000	37783.000*
	Erkek	365	4.430	.748	5.000	
Alıştırma	Kadın	250	4.436	.669	5.000	38367.500*
	Erkek	365	4.192	.820	4.000	
Eşli Çalışma	Kadın	250	3.948	.879	4.000	38621.000**
	Erkek	365	3.701	.899	4.000	
Kendini Denetleme	Kadın	250	3.416	.971	3.000	41883.000
	Erkek	365	3.301	.909	3.000	
Katılım	Kadın	250	3.276	.901	3.000	43213.000
	Erkek	365	3.159	.968	3.000	
Yönlendirilmiş Buluş	Kadın	250	3.080	.967	3.000	45350.500
	Erkek	365	3.066	.995	3.000	
Problem Çözme-Tek Doğru	Kadın	250	2.852	1.093	3.000	42715.500
	Erkek	365	2.940	.984	3.000	
Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi	Kadın	250	2.664	1.144	2.000	41150.000***
	Erkek	365	2.844	1.141	3.000	
Öğrencinin Tasarımı	Kadın	250	2.364	1.196	2.000	41666.000
	Erkek	365	2.526	1.193	2.000	
Öğrencinin Başlatması	Kadın	250	2.152	1.236	2.000	42251.500
	Erkek	365	2.290	1.228	2.000	
Kendi Kendine Öğretme	Kadın	250	1.948	1.216	2.000	41240.000***
	Erkek	365	2.167	1.283	2.000	

* $p<.001$, ** $p<.01$, *** $p<.05$

Kadın ve erkek beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stilleri değer algılarının karşılaştırılması sonucunda elde edilen bulgular, Komut stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U= 36707.500$, $p<.001$), öğrenme ($U= 38660.500$, $p<.001$), motivasyon ($U= 38096.500$, $p<.001$);

Alıştırma stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U= 38944.000$, $p<.01$), öğrenme ($U= 40043.500$, $p<.01$), motivasyon ($U= 41053.500$, $p<.05$); Eşli Çalışma stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U= 35631.500$, $p<.001$), öğrenme ($U= 37988.000$, $p<.001$), motivasyon ($U= 36603.000$, $p<.001$); Katılım stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U= 40231.000$, $p<.01$), öğrenme ($U= 38958.000$, $p<.01$), motivasyon ($U= 40072.000$, $p<.01$); Problem Çözme-Tek Doğru stiline ilişkin değer algılarından motivasyon ($U= 40564.000$, $p<.05$); Problem Çözme Farklı Yollar Üretimi stiline ilişkin değer algılarından öğrenme ($U= 40608.000$, $p<.05$) ve Öğrencinin Başlatması stiline ilişkin değer algılarından öğrenme ($U= 40690.500$, $p<.05$) boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark olduğunu göstermiştir. Bu bulgulara göre kadın beden eğitimi öğretmenleri Komut ($Kadın_{eğlenceMed.}= 5.000$, $Erkek_{eğlenceMed.}= 5.000$; $Kadın_{öğrenmeMed.}= 5.000$, $Erkek_{öğrenmeMed.}= 5.000$; $Kadın_{motivasyonMed.}= 5.000$, $Erkek_{motivasyonMed.}= 5.000$), Alıştırma ($Kadın_{eğlenceMed.}= 5.000$, $Erkek_{eğlenceMed.}= 4.000$; $Kadın_{öğrenmeMed.}= 5.000$, $Erkek_{öğrenmeMed.}= 5.000$; $Kadın_{motivasyonMed.}= 5.000$, $Erkek_{motivasyonMed.}= 5.000$), Eşli Çalışma ($Kadın_{eğlenceMed.}= 4.000$, $Erkek_{eğlenceMed.}= 4.000$; $Kadın_{öğrenmeMed.}= 5.000$, $Erkek_{öğrenmeMed.}= 4.000$; $Kadın_{motivasyonMed.}= 5.000$, $Erkek_{motivasyonMed.}= 4.000$), Katılım ($Kadın_{eğlenceMed.}= 4.000$, $Erkek_{eğlenceMed.}= 4.000$; $Kadın_{öğrenmeMed.}= 4.000$, $Erkek_{öğrenmeMed.}= 4.000$; $Kadın_{motivasyonMed.}= 4.000$, $Erkek_{motivasyonMed.}= 4.000$), Problem Çözme-Tek Doğru ($Kadın_{motivasyonMed.}= 4.000$, $Erkek_{motivasyonMed.}= 4.000$), Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi ($Kadın_{öğrenmeMed.}= 4.000$, $Erkek_{öğrenmeMed.}= 4.000$) ve Öğrencinin Başlatması ($Kadın_{öğrenmeMed.}= 4.000$, $Erkek_{öğrenmeMed.}= 4.000$) stillerinin ilgili alt boyutlarına erkeklere oranla daha fazla değer verdiğini beyan etmiştir (Tablo 4.2).

Tablo 4.2.

Kadın ve erkek öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

Öğretim Stili	Değer Algısı	Cinsiyet	N	Ort.	SS	Med.	U
Komut	Eğlence	Kadın	250	4.656	.616	5.000	36707.500*
		Erkek	365	4.378	.788	5.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.732	.511	5.000	38660.500*
		Erkek	365	4.512	.725	5.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.776	.521	5.000	38096.500*
		Erkek	365	4.523	.786	5.000	
Alıştırma	Eğlence	Kadın	250	4.524	.641	5.000	38944.000**
		Erkek	365	4.310	.792	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.596	.615	5.000	40043.500**
		Erkek	365	4.403	.784	5.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.660	.628	5.000	41053.500***
		Erkek	365	4.515	.743	5.000	
Eşli Çalışma	Eğlence	Kadın	250	4.300	.701	4.000	35631.500*
		Erkek	365	3.975	.813	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.404	.750	5.000	37988.000*
		Erkek	365	4.145	.867	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.528	.723	5.000	36603.000*
		Erkek	365	4.208	.908	4.000	
Kendini Denetleme	Eğlence	Kadın	250	3.888	.933	4.000	42481.000
		Erkek	365	3.767	.965	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.016	.931	4.000	42247.000
		Erkek	365	3.888	.967	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.152	.978	4.000	42589.500
		Erkek	365	4.008	1.068	4.000	
Katılım	Eğlence	Kadın	250	3.980	.814	4.000	40231.000**
		Erkek	365	3.797	.853	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.108	.808	4.000	38958.000**
		Erkek	365	3.858	.918	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.228	.841	4.000	40072.000**
		Erkek	365	4.025	.927	4.000	
Yönlendirilmiş Buluş	Eğlence	Kadın	250	3.936	.736	4.000	41841.000
		Erkek	365	3.795	.845	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.060	.761	4.000	42601.000
		Erkek	365	3.929	.871	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.208	.867	4.000	43682.000
		Erkek	365	4.132	.913	4.000	
Problem Çözme- Tek Doğru	Eğlence	Kadın	250	3.912	.787	4.000	43331.500
		Erkek	365	3.830	.825	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.060	.782	4.000	42239.500
		Erkek	365	3.943	.838	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.208	.903	4.000	40564.000***
		Erkek	365	4.052	.893	4.000	
Problem Çözme- Farklı Yollar Üretimi	Eğlence	Kadın	250	3.820	.894	4.000	43753.500
		Erkek	365	3.778	.814	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	4.012	.880	4.000	40608.000***
		Erkek	365	3.869	.824	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	4.160	.939	4.000	42509.000
		Erkek	365	4.088	.863	4.000	

Tablo 4.2. (Devamı)

Öğrencinin Tasarımı	Eğlence	Kadın	250	3.736	.967	4.000	43315.000
		Erkek	365	3.658	.941	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	3.832	.976	4.000	42858.000
		Erkek	365	3.756	.919	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	3.964	1.015	4.000	44447.000
		Erkek	365	3.932	1.005	4.000	
Öğrencinin Başlatması	Eğlence	Kadın	250	3.648	1.062	4.000	41878.000
		Erkek	365	3.490	1.071	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	3.832	1.088	4.000	40690.500***
		Erkek	365	3.638	1.112	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	3.940	1.137	4.000	42590.000
		Erkek	365	3.811	1.172	4.000	
Kendi Kendine Öğretme	Eğlence	Kadın	250	3.532	1.203	4.000	43870.500
		Erkek	365	3.460	1.191	4.000	
	Öğrenme	Kadın	250	3.728	1.198	4.000	42661.500
		Erkek	365	3.595	1.236	4.000	
	Motivasyon	Kadın	250	3.920	1.262	4.000	41818.000
		Erkek	365	3.740	1.314	4.000	

*p<.001, **p<.01, ***p<.05

Ortaokul ve lise kademesinde öğretmenlik yapan beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerine yönelik yapılan Mann Whitney-U Testi sonuçları öğretmenlerin Alıştırma ($U=41748.000$, $p<.01$), Eşli Çalışma ($U=40841.000$, $p<.01$) ve Kendini Denetleme ($U=42818.000$, $p<.05$) stili tercihlerinde farklılık olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgulara göre Alıştırma ($Ortaokul_{Med.}=4.000$, $Lise_{Med.}=4.000$), Eşli Çalışma ($Ortaokul_{Med.}=4.000$, $Lise_{Med.}=4.000$) ve Kendini Denetleme ($Ortaokul_{Med.}=3.000$, $Lise_{Med.}=3.000$) stilleri lise kademesindeki öğretmenler tarafından daha fazla tercih edilmiştir (Tablo 4.3).

Tablo 4.3.

Ortaokul ve lise öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

Öğretim Stilleri	Kademe	N	Ort.	SS	Med.	U
Komut	Ortaokul	327	4.502	.738	5.000	46091.000
	Lise	288	4.556	.628	5.000	
Alıştırma	Ortaokul	327	4.205	.828	4.000	41748.000**
	Lise	288	4.389	.690	4.000	
Eşli Çalışma	Ortaokul	327	3.697	.905	4.000	40841.000**
	Lise	288	3.920	.878	4.000	
Kendini Denetleme	Ortaokul	327	3.272	.951	3.000	42818.000***
	Lise	288	3.434	.912	3.000	
Katılım	Ortaokul	327	3.232	1.000	3.000	45934.500
	Lise	288	3.177	.871	3.000	
Yönlendirilmiş Buluş	Ortaokul	327	3.021	1.020	3.000	44465.000
	Lise	288	3.129	.938	3.000	
Problem Çözme-Tek Doğru	Ortaokul	327	2.933	1.117	3.000	46136.000
	Lise	288	2.872	.923	3.000	
Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi	Ortaokul	327	2.826	1.210	3.000	45389.000
	Lise	288	2.708	1.065	3.000	
Öğrencinin Tasarımı	Ortaokul	327	2.560	1.271	2.000	43667.500
	Lise	288	2.347	1.094	2.000	
Öğrencinin Başlatması	Ortaokul	327	2.330	1.313	2.000	44151.500
	Lise	288	2.125	1.125	2.000	
Kendi Kendine Öğretme	Ortaokul	327	2.128	1.348	2.000	47009.000

* $p < .001$, ** $p < .01$, *** $p < .05$

Ortaokul ve lise kademesindeki beden eğitimi öğretmenlerin öğretim stilleri değer algılarının karşılaştırılması sonucunda elde edilen bulgular, Komut stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U = 42613.500$, $p < .05$), öğrenme ($U = 43011.000$, $p < .05$); Alıştırma stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U = 38467.500$, $p < .001$), öğrenme ($U = 38407.500$, $p < .001$), motivasyon ($U = 40328.500$, $p < .001$); Eşli Çalışma stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U = 41688.500$, $p < .01$), öğrenme ($U = 42308.500$, $p < .05$); Kendini Denetleme stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U = 42779.000$, $p < .05$), öğrenme ($U = 42802.500$, $p < .05$), Yönlendirilmiş Buluş stiline ilişkin değer algılarından öğrenme ($U = 42098.500$, $p < .05$); Öğrencinin Başlatması stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U = 42821.500$, $p < .05$), öğrenme ($U = 42836.000$, $p < .05$) ve Kendi Kendine Öğretme stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U = 41320.500$, $p < .01$), öğrenme ($U = 41113.000$, $p < .01$) boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark olduğunu göstermiştir. Bu bulgulara göre lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenleri Komut ($Ortaokul_{eğlenceMed.} = 5.000$, $Lise_{eğlenceMed.} = 5.000$; $Ortaokul_{öğrenmeMed.} = 5.000$, $Lise_{öğrenmeMed.} = 5.000$), Alıştırma ($Ortaokul_{eğlenceMed.} = 4.000$, $Lise_{eğlenceMed.} = 5.000$; $Ortaokul_{öğrenmeMed.} = 5.000$, $Lise_{öğrenmeMed.} = 5.000$; $Ortaokul_{motivasyonMed.} = 5.000$, $Lise_{motivasyonMed.} = 5.000$), Eşli Çalışma ($Ortaokul_{eğlenceMed.} = 4.000$, $Lise_{eğlenceMed.} = 4.000$; $Ortaokul_{öğrenmeMed.} = 4.000$, $Lise_{öğrenmeMed.} = 5.000$), Kendini Denetleme ($Ortaokul_{eğlenceMed.} = 4.000$, $Lise_{eğlenceMed.} = 4.000$; $Ortaokul_{öğrenmeMed.} = 4.000$, $Lise_{öğrenmeMed.} = 4.000$), Yönlendirilmiş Buluş ($Ortaokul_{öğrenmeMed.} = 4.000$, $Lise_{öğrenmeMed.} = 4.000$), Öğrencinin Başlatması

(*Ortaokul_{eglenmeMed.}* = 4.000, *Lise_{eglenmeMed.}* = 4.000; *Ortaokul_{ogrenmeMed.}* = 4.000, *Lise_{ogrenmeMed.}* = 4.000) ve Kendi Kendine Öğretme (*Ortaokul_{eglenmeMed.}* = 4.000, *Lise_{eglenmeMed.}* = 4.000; *Ortaokul_{ogrenmeMed.}* = 4.000, *Lise_{ogrenmeMed.}* = 4.000) stillerinin ilgili alt boyutlarına ortaokulda görev yapan öğretmenlere oranla daha fazla değer verdiğini beyan etmiştir (Tablo 4.4).

Tablo 4.4.

Ortaokul ve lise öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

Öğretim Stili	Değer Algısı	Cinsiyet	N	Ort.	SS	Med.	U
Komut	Eğlence	Ortaokul	327	4.428	.77154	5.000	42613.500***
		Lise	288	4.563	.68553	5.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	4.541	.71185	5.000	43011.000***
		Lise	288	4.670	.57734	5.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.566	.77605	5.000	43742.500
		Lise	288	4.694	.59939	5.000	
Alıştırma	Eğlence	Ortaokul	327	4.272	.81168	4.000	38467.500*
		Lise	288	4.538	.62352	5.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	4.355	.80423	5.000	38407.500*
		Lise	288	4.625	.59469	5.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.471	.78614	5.000	40328.500*
		Lise	288	4.691	.57076	5.000	
Eşli Çalışma	Eğlence	Ortaokul	327	4.040	.76440	4.000	41688.500**
		Lise	288	4.184	.80340	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	4.187	.83192	4.000	42308.500***
		Lise	288	4.323	.82422	5.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.315	.86966	5.000	45773.000
		Lise	288	4.365	.83211	5.000	
Kendini Denetleme	Eğlence	Ortaokul	327	3.743	.96951	4.000	42779.000***
		Lise	288	3.899	.92973	288	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.869	.97727	4.000	42802.500***
		Lise	288	4.021	.92181	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.018	1.05069	4.000	44513.000
		Lise	288	4.122	1.01341	4.000	
Katılım	Eğlence	Ortaokul	327	3.829	.87643	4.000	44540.500
		Lise	288	3.920	.79887	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.911	.91079	4.000	44525.000
		Lise	288	4.014	.84710	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.101	.93937	4.000	46446.500
		Lise	288	4.115	.84972	4.000	

*p<.001, **p<.01, ***p<.05

Tablo 4.4 (Devamı).

Öğretim Stili	Değer Algısı	Cinsiyet	N	Ort.	SS	Med.	U
Yönlendirilmiş Buluş	Eğlence	Ortaokul	327	3.817	.81585	4.000	44781.500
		Lise	288	3.892	.79120	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.908	.83491	4.000	42098.500***
		Lise	288	4.066	.81738	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.128	.92113	4.000	45284.500
		Lise	288	4.201	.86415	4.000	
Problem Çözme- Tek Doğru	Eğlence	Ortaokul	327	3.844	.82716	4.000	46045.500
		Lise	288	3.885	.79023	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.948	.84744	4.000	44643.500
		Lise	288	4.038	.77993	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.064	.93934	4.000	44519.500
		Lise	288	4.174	.84992	4.000	
Problem Çözme- Farklı Yollar Üretimi	Eğlence	Ortaokul	327	3.771	.90973	4.000	46461.500
		Lise	288	3.823	.76956	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.865	.90003	4.000	44146.000
		Lise	288	3.997	.78531	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	4.128	.93763	4.000	45226.500
		Lise	288	4.104	.84490	4.000	
Öğrencinin Tasarımı	Eğlence	Ortaokul	327	3.654	1.00299	4.000	45452.000
		Lise	288	3.729	.88910	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.749	.98988	4.000	45511.500
		Lise	288	3.830	.88476	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	3.908	1.05267	4.000	45851.500
		Lise	288	3.986	.95535	4.000	
Öğrencinin Başlatması	Eğlence	Ortaokul	327	3.462	1.13677	4.000	42821.500***
		Lise	288	3.660	.97825	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.624	1.16800	4.000	42836.000***
		Lise	288	3.823	1.02234	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	3.795	1.23754	4.000	45085.000
		Lise	288	3.941	1.05922	4.000	
Kendi Kendine Öğretme	Eğlence	Ortaokul	327	3.349	1.25842	4.000	41320.500**
		Lise	288	3.649	1.10049	4.000	
	Öğrenme	Ortaokul	327	3.512	1.26989	4.000	41113.000**
		Lise	288	3.806	1.14629	4.000	
	Motivasyon	Ortaokul	327	3.694	1.38065	4.000	43180.500
		Lise	288	3.948	1.17793	4.000	

*p<.001, **p<.01, ***p<.05

Öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha olan ve 11 yıl ve daha fazla olan beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerine yönelik yapılan Mann Whitney-U Testi sonuçları

öğretmenlerin Komut ($U= 35471.500$, $p<.01$), Yönlendirilmiş Buluş ($U= 36072.000$, $p<.01$), Problem Çözme-Tek Doğru ($U= 34570.500$, $p<.01$), Problem Çözme-Problem Çözme Farklı Yollar Üretimi ($U= 33032.500$, $p<.001$), Öğrencinin Tasarımı ($U= 34023.500$, $p<.001$), Öğrencinin Başlatması ($U= 31403.000$, $p<.001$) ve Kendi Kendine Öğretme ($U= 32648.500$, $p<.001$) stili tercihlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgulara göre Komut (10 yıl ve daha az_{Med.}= 5.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 5.000), Yönlendirilmiş Buluş (10 yıl ve daha az_{Med.}= 3.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 3.000), Problem Çözme-Tek Doğru (10 yıl ve daha az_{Med.}= 3.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 3.000), Problem Çözme-Problem Çözme Farklı Yollar Üretimi (10 yıl ve daha az_{Med.}= 3.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 2.000), Öğrencinin Tasarımı (10 yıl ve daha az_{Med.}= 2.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 2.000), Öğrencinin Başlatması (10 yıl ve daha az_{Med.}= 2.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 2.000), Kendi Kendine Öğretme (10 yıl ve daha az_{Med.}= 2.000, 11 yıl ve daha fazla_{Med.}= 1.000) stilleri öğretmenlik deneyimi 10 ve daha az olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından daha fazla tercih edilmiştir (Tablo4.5).

Tablo 4.5.

Öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha az ve 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili tercihlerini karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

Öğretim Stilleri	Deneyim	N	Ort.	SS	Med.	U
Komut	10 yıl ve daha az	416	4.464	.724	5.000	35471.500**
	11 yıl ve daha fazla	199	4.658	.589	5.000	
Alıştırma	10 yıl ve daha az	416	4.260	.770	4.000	38146.000
	11 yıl ve daha fazla	199	4.357	.771	4.000	
Eşli Çalışma	10 yıl ve daha az	416	3.822	.896	4.000	39680.000
	11 yıl ve daha fazla	199	3.759	.906	4.000	
Kendini Denetleme	10 yıl ve daha az	416	3.353	.966	3.000	40848.000
	11 yıl ve daha fazla	199	3.337	.872	3.000	
Katılım	10 yıl ve daha az	416	3.240	.974	3.000	39241.000
	11 yıl ve daha fazla	199	3.136	.868	3.000	
Yönlendirilmiş Buluş	10 yıl ve daha az	416	3.151	1.043	3.000	36072.000**
	11 yıl ve daha fazla	199	2.905	.820	3.000	
Problem Çözme-Tek Doğru	10 yıl ve daha az	416	3.007	1.088	3.000	34570.500**
	11 yıl ve daha fazla	199	2.688	.861	3.000	
Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi	10 yıl ve daha az	416	2.918	1.212	3.000	33032.500*
	11 yıl ve daha fazla	199	2.462	.920	2.000	
Öğrencinin Tasarımı	10 yıl ve daha az	416	2.601	1.270	2.000	34023.500*
	11 yıl ve daha fazla	199	2.166	.958	2.000	
Öğrencinin Başlatması	10 yıl ve daha az	416	2.428	1.319	2.000	31403.000*
	11 yıl ve daha fazla	199	1.829	.905	2.000	
Kendi Kendine Öğretme	10 yıl ve daha az	416	2.262	1.357	2.000	32648.500*
	11 yıl ve daha fazla	199	1.694	.916	1.000	

*p<.001, **p<.01, ***p<.05

Öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha az olan ve 11 yıl ve daha fazla olan beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili değer algılarının karşılaştırılması sonucunda elde edilen bulgular, Komut stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U= 35456.000, p<.01$), öğrenme ($U= 35266.000, p<.001$) ve motivasyon ($U= 35258.500, p<.001$); Alıştırma stiline ilişkin değer algılarından eğlence ($U= 37592.500, p<.05$) ve öğrenme ($U= 36256.500, p<.01$); Kendini Denetleme stiline ilişkin değer algılarından öğrenme ($U= 36812.000, p<.05$) boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark olduğunu göstermiştir. Bu bulgulara göre öğretmenlik deneyimi 11 yıl ve daha fazla olan beden eğitimi öğretmenleri Komut (*10 yıl ve daha az*_{eğlenceMed.} = 5.000, *11 yıl ve daha fazla*_{eğlenceMed.} = 5.000; *10 yıl ve daha az*_{öğrenmeMed.} = 5.000, *10 yıl ve daha az*_{öğrenmeMed.} = 5.000; *10 yıl ve daha az*_{motivasyonMed.} = 5.000, *11 yıl ve daha fazla*_{motivasyonMed.} = 5.000), Alıştırma (*10 yıl ve daha az*_{eğlenceMed.} = 4.000, *11 yıl ve daha fazla*_{eğlenceMed.} = 5.000; *10 yıl ve daha az*_{öğrenmeMed.} = 5.000, *10 yıl ve daha az*_{öğrenmeMed.} = 5.000), Kendini Denetleme (*10 yıl ve daha az*_{öğrenmeMed.} = 4.000, *10 yıl ve daha az*_{öğrenmeMed.} = 4.000) ve Problem Çözme-Farklı Yollar Üretimi Komut (*10 yıl ve daha az*_{eğlenceMed.} = 4.000, *11 yıl ve daha fazla*_{eğlenceMed.} = 4.000) stillerinin ilgili alt boyutlarına öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha az olan yapan öğretmenlere oranla daha fazla değer verdiğini beyan etmiştir (Tablo 4.6).

Tablo 4.6.

Öğretmenlik deneyimi 10 yıl ve daha az ve 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili değer algılarını karşılaştıran Mann Whitney-U testi analiz sonuçları

Öğretim Stili	Değer Algısı	Deneyim	N	Ort.	SS	Med.	U
Komut	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	4.4303	.75726	5.000	35456.000**
		11 yıl ve daha fazla	199	4.6181	.67035	5.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	4.5433	.67880	5.000	35266.000*
		11 yıl ve daha fazla	199	4.7236	.58517	5.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.5577	.74868	5.000	35258.500*
		11 yıl ve daha fazla	199	4.7688	.56572	5.000	
Alıştırma	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	4.3558	.75943	4.000	37592.500***
		11 yıl ve daha fazla	199	4.4824	.69518	5.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	4.4279	.74419	5.000	36256.500**
		11 yıl ve daha fazla	199	4.5930	.67431	5.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.5385	.72375	5.000	38290.500
		11 yıl ve daha fazla	199	4.6482	.64892	5.000	
Eşli Çalışma	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	4.1106	.78374	4.000	41257.500
		11 yıl ve daha fazla	199	4.1005	.79134	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	4.2476	.82943	4.000	41070.000
		11 yıl ve daha fazla	199	4.2563	.83463	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.3365	.85431	5.000	41366.500
		11 yıl ve daha fazla	199	4.3417	.84913	5.000	
Kendini Denetleme	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.7716	.98825	4.000	38582.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.9095	.87147	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.8726	.98696	4.000	36812.000***
		11 yıl ve daha fazla	199	4.0804	.86665	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.0168	1.06067	4.000	38312.000
		11 yıl ve daha fazla	199	4.1709	.96972	4.000	
Katılım	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.8702	.88765	4.000	40761.500
		11 yıl ve daha fazla	199	3.8744	.73807	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.9399	.93073	4.000	40987.000
		11 yıl ve daha fazla	199	4.0000	.77198	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.1274	.93170	4.000	38427.500
		11 yıl ve daha fazla	199	4.0653	.82312	4.000	

*p<.001, **p<.01, ***p<.05

Tablo 4.6. (Devamı).

Öğretim Stili	Değer Algısı	Deneyim	N	Ort.	SS	Med.	U
Yönlendirilmiş Buluş	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.8582	.83972	4.000	40410.500
		11 yıl ve daha fazla	199	3.8392	.72771	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.9639	.86213	4.000	40363.500
		11 yıl ve daha fazla	199	4.0201	.75852	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.1442	.93053	4.000	40849.000
		11 yıl ve daha fazla	199	4.2010	.81637	4.000	
Problem Çözme- Tek Doğru	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.8389	.85053	4.000	40010.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.9146	.71615	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.9688	.84539	4.000	39928.000
		11 yıl ve daha fazla	199	4.0352	.75463	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.0769	.94619	4.000	39494.000
		11 yıl ve daha fazla	199	4.1960	.78931	4.000	
Problem Çözme- Farklı Yollar Üretimi	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.8582	.89528	4.000	35092.500**
		11 yıl ve daha fazla	199	3.6633	.71929	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.9327	.87827	4.000	40464.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.9146	.78992	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	4.1346	.90575	4.000	39597.500
		11 yıl ve daha fazla	199	4.0804	.87246	4.000	
Öğrencinin Tasarımı	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.6971	.98890	4.000	40350.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.6734	.86972	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.7909	.94270	4.000	41298.500
		11 yıl ve daha fazla	199	3.7789	.94354	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	3.9279	1.01059	4.000	39926.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.9799	1.00484	4.000	
Öğrencinin Başlatması	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.5240	1.08634	4.000	39134.500
		11 yıl ve daha fazla	199	3.6181	1.03224	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.6827	1.10651	4.000	38645.500
		11 yıl ve daha fazla	199	3.7889	1.10357	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	3.8389	1.18037	4.000	40097.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.9146	1.11362	4.000	
Kendi Kendine Öğretme	Eğlence	10 yıl ve daha az	416	3.4663	1.20394	4.000	39805.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.5377	1.17951	4.000	
	Öğrenme	10 yıl ve daha az	416	3.5962	1.23225	4.000	38034.500
		11 yıl ve daha fazla	199	3.7588	1.19431	4.000	
	Motivasyon	10 yıl ve daha az	416	3.7548	1.31990	4.000	38381.000
		11 yıl ve daha fazla	199	3.9347	1.23532	4.000	

*p<.001, **p<.01, ***p<.05

5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Tartışma

Bu çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının öğretmenlerin cinsiyetleri (kadın, erkek), görev yaptıkları okulun kademesi (ortaokul, lise) ve öğretmenlik deneyimi sürelerine (10 yıl ve daha az, 11 yıl ve daha fazla) göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Elde edilen bulgular beden eğitimi derslerinde kullanılan öğretim stili tercihlerinde kadın ve erkek öğretmenler arasında fark olduğunu, komut, alıştırma ve eşli çalışma stillerini kadın beden eğitimi öğretmenlerinin erkek öğretmenlerle kıyaslandığında daha fazla, problem çözme-farklı yollar üretimi ve kendi kendine öğretme stillerini de erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere kıyasla daha fazla kullanmayı tercih ettiklerini ortaya koymuştur. Kadın ve erkek öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stillerine yönelik değer algıları incelendiğinde ise kadın öğretmenlerin komut, alıştırma, eşli çalışma, katılım stillerinin eğlence, öğrenme ve motivasyon boyutlarına, problem çözme-tek doğru stilinin motivasyon boyutuna, problem çözme-farklı yollar üretimi stilinin öğrenme alt boyutuna, ve öğrencinin başlatması stilinin de öğrenme boyutuna yönelik algısının erkeklere oranla daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmenlik yaptığı okulun kademesine göre öğretim stili tercihleri kıyaslandığında, lisede görev yapan öğretmenlerin komut, alıştırma ve eşli çalışma stillerini daha çok kullandıklarını beyan ettikleri görülmüştür. Beden eğitimi öğretim stillerine yönelik değer algıları incelendiğinde, lisede görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin komut stilinin eğlence ve öğrenme, alıştırma stilinin eğlence, öğrenme ve motivasyon, eşli çalışma stilinin eğlence ve öğrenme, kendini denetleme stilinin eğlence ve öğrenme, yönlendirilmiş buluş stilinin öğrenme, öğrencinin başlatması stilinin eğlence ve öğrenme ve kendi kendine öğretme stilinin eğlence ve öğrenme boyutlarına ortaokulda görev yapan öğretmenlere oranla daha fazla değer verdikleri ortaya konmuştur.

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmenlik deneyimi sürelerine göre beden eğitimi öğretim stillerini kullanım durumları incelendiğinde, öğretmenlik deneyimi süresi 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin öğretmenlik deneyimi süresi 10 yıl ve daha az olan öğretmenlere oranla komut stilini daha fazla kullandıklarını, ancak öğretmenlik deneyimi süresi 10 yıl ve daha az olan öğretmenlerin öğretmenlik deneyimi 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlere oranla yönlendirilmiş buluş, problem çözme-tek doğru, problem çözme-farklı yollar üretimi, öğrencinin tasarımı, öğrencinin başlatması ve kendi kendine öğretme stillerini daha fazla kullandıkları belirlenmiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili değer algıları karşılaştırıldığında, öğretmenlik deneyimi süresi 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin komut ve alıştırma stillerinin eğlence, öğrenme ve motivasyon, kendini denetleme stilinin de öğrenme

alt boyutuna öğretmenlik deneyimi süresi 10 yıl ve daha az olan öğretmenlere oranla daha fazla değer verdikleri görülmüştür.

Bu araştırma bulgularını destekleyen ya da araştırma bulgularına paralel olmayan ulusal ve uluslararası araştırmalar mevcuttur. Bu araştırmalardan birinde Yıldız ve Karakullukçu (2019) Türkiye'deki özel ve devlet okullarındaki beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını ortaya koymayı amaçlayan bir çalışmada hem devlet hem de özel okullarda görev yapan öğretmenlerin öğretmen merkezli stilleri tercih ettikleri belirlenmiştir. Deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının incelendiği bir araştırmada İnce ve Hünük (2010) öğretmenlerin en çok öğretmen merkezli stillerin tercih edildiğini ve yine en çok değer verilen stillerin öğretmen merkezli stiller olduğunu belirtmiştir. Bu araştırma bulgularının aksine İnce ve Hünük (2010) cinsiyet ve okul kademesinin öğretmenlerin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algıları açısından fark yaratmadığını da belirtmiştir. Beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının incelendiği bir araştırmada, bu araştırma bulgularına paralel olarak cinsiyete göre fark elde edilmemiştir (Cengiz ve Serbes, 2014). Ayrıca araştırmada öğretmen adaylarının en fazla tercih ettiği ve değer verdiği beden eğitimi öğretim stillerinin öğretmen merkezli stiller olduğu da belirlenmiştir. İlkokul düzeyinde beden eğitimi dersine girmekle yükümlü olan sınıf öğretmenleri ve beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını karşılaştıran Serbes ve Cengiz (2015), araştırmaya katılan öğretmenlerin alan fark etmeksizin en çok öğretmen merkezli stilleri tercih ettiğini ve yine öğretmen merkezli stillere değer verdiğini ortaya koymuştur. Bu bulgu, bu araştırmada öğretmenlik yapılan okul kademesi değişkenine yönelik bulgularla örtüşmemektedir. Yine bu araştırma bulgularına paralel olmayacak biçimde Serbes ve Cengiz (2015) cinsiyete göre öğretmenlerin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algıları arasında fark olmadığını ortaya koymuştur. Bir başka araştırmada Yıldız, Yılmaz, Yalız-Solmaz ve Şimşek (2017) beden eğitimi öğretmenliği bölümleri ve öğretmenlik sertifikası programlarında öğrenim gören beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını karşılaştırmıştır. Araştırma sonucunda, iki öğretim programında öğrenim gören öğretmen adaylarının en çok öğretmen merkezli stilleri tercih ettiği ve yine en fazla öğretmen merkezli stillere değer verdiği bulunmuştur. Bu araştırmada da cinsiyet değişkeni açısından öğretim stili tercihi ve stillere yönelik değer algılarında fark olmadığı belirlenmiştir. Özlü (2014) ortaokul ve lise beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik değer algılarını karşılaştırmış ve araştırma sonucunda ortaokul ve liselerde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin öğreten merkezli öğretim stilleri daha çok kullandıklarını ve bu stillere daha fazla değer verdiklerini belirlemiştir. Şirinkan ve Erciş (2009) ilköğretim beden eğitimi ve spor öğretim programındaki öğretim

yöntemleri ve ölçme değerlendirme kriterlerini araştırmış, araştırma sonucunda beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğreten merkezli öğretim stillerini daha çok kullandıklarını belirtmiştir. Ağgez (2015) beden eğitimi öğretmenleri tarafından kullanılan öğretim stillerini incelediği araştırmada, beden eğitimi öğretmenlerinin en çok tercih ettikleri stillerin, öğretmen merkezli stiller olduğunu belirlemiş ve beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyetlerine ve mesleki kıdemlerine göre öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarında farklılığa rastlanmadığını rapor etmiştir. Saraç ve Muştı (2013) beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stilleri kullanım tercihlerini incelemiş, araştırma sonucunda beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen merkezli öğretim stillerini daha çok tercih ettiklerini ve değer verdiklerini belirtmiştir. Yıldız ve Kangalgil (2013) beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri çalışmasında beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde en fazla tercih ettikleri öğretim stillerinin öğretmen merkezli stiller olduğu sonucuna varmıştır.

Bu araştırma bulguları ve uluslararası literatürde yayınlanan beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili kullanım düzeyleri ve stillere yönelik değer algıları araştırmaları incelendiğinde Avustralya örnekleminde beden eğitimi öğretmenlerinin 11 öğretim stilini derslerinin %50'den fazlasında kullandıklarını beyan etmiştir (SueSee, Edwards, Pill ve Cuddihy, 2018). Bunun yanında araştırmaya katılan öğretmenlerin en fazla tercih ettikleri stillerin sırası ile alıştırmaya, komut ve problem çözme-farklı yollar üretimi olduğu da aynı araştırmada ortaya konmuştur. İsveç örnekleminde yapılan bir diğer araştırmada SueSee ve Barker (2019) beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerini incelemiş ve araştırma sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin %73.8 oranında buluş grubunda yer alan öğrencinin tasarımı stilini kullandıklarını, %76.1 oranında da problem çözme-farklı yollar üretimi stilini kullandıklarını ortaya koymuştur. Bu araştırma bulgularını destekler nitelikte SueSee ve Barker (2019) beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerinde cinsiyetin etken olduğunu belirtmiş ve erkek öğretmenlerin daha çok sırası ile alıştırmaya, problem çözme-farklı yollar üretimi ve katılım stillerini, kadın öğretmenlerin ise sırası ile en fazla öğrencinin tasarımı, problem çözme-farklı yollar üretimi ve alıştırmaya stilini tercih ettiklerini rapor etmiştir. Öğretmenlik deneyimine göre öğretmenlerin beden eğitimi öğretim stili tercihlerinde de fark olduğunu belirten SueSee ve Barker (2019) öğretmenlik deneyimi 0-4 yıl arasında olan öğretmenlerin alıştırmaya, problem çözme-farklı yollar üretimi ve katılım stillerini, 5-10 yıl arasında olan öğretmenlerin alıştırmaya ve öğrencinin tasarımı stillerini ve 11 yıl ve daha fazla olan öğretmenlerin de öğrencinin tasarımı stilini daha fazla tercih ettiklerini ortaya koymuştur. Yunanistan örnekleminde beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını inceleyen Sympas ve Digelidis (2014), beden eğitimi öğretmenlerinin derslerde farklı öğretim stillerini kullandıklarını ancak öğretmen merkezli stillerin öğrenci merkezli stillere oranla daha fazla kullanıldığını ve öğrenci merkezli stillerin çok sınırlı

olduğunu belirtmiştir. Bunun yanında Syrmipas ve Digelidis (2014) öğretmenlerin komut ve alıştırma stillerini daha fazla tercih ettiklerini belirterek öğrencinin tasarımı ve kendini denetleme stillerinin en az tercih edilen stiller olduğunu rapor etmiştir. Aynı araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stillerine yönelik değer algıları incelendiğinde, öğretmenlerin öğretmen merkezli stilleri daha faydalı buldukları belirlenmiştir. Yunanistan örnekleminde yapılan bir diğer araştırmada Syrmipas, Digelidis ve Watt (2016) beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını incelemiştir. Araştırmaya katılan öğretmenler 11 öğretim stilini de derslerinde kullandıklarını, öğretmen merkezli stilleri öğrenci merkezli stillere oranla daha fazla tercih ettiklerini belirtmiştir. Öğretmenler komut, katılım ve alıştırma stillerini, kendi kendine öğretme, öğrencinin başlanması ve öğrencinin tasarımı stilleri ile kıyaslandığında daha fazla kullandıklarını beyan etmiştir. Aynı araştırmada öğretmenlerin öğretim stili değer algılarına yönelik bulgular incelendiğinde, öğretmenlerin hem öğretmen hem de öğrenci merkezli stilleri eşit oranda öğrenciler için faydalı bulduklarını da belirtmiştir. Başka bir çalışmada aday beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi öğretim stilleri tercihleri ve stillere yönelik değer algılarını inceleyen Zeng (2016) öğretmen adaylarının çoğunlukla komut, alıştırma, eşli çalışma ve katılım stillerini tercih ettiklerini ve komut, alıştırma, eşli çalışma, katılım, yönlendirilmiş buluş, problem çözme-tek doğru ve problem çözme-farklı yollar üretimi stillerinin öğrencilerin becerileri öğrenmelerine daha fazla katkı sağladığını beyan ettiklerini belirtmiştir. Öğretmen adayları aynı zamanda komut, alıştırma, eşli çalışma, katılım, problem çözme-tek doğru ve problem çözme-farklı yollar üretimi stillerinin öğrencileri diğer öğretim stillerine oranla daha fazla motive ettiğini beyan etmiştir. Bu araştırmada elde edilen bulgulara paralel olmayan biçimde Zeng (2016) öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre beden eğitimi öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının da farklılık göstermediğini ortaya koymuştur. Fernandes-rivas ve Espada (2020), İspanya örnekleminde Beden eğitimi öğretmenlerinin algıladıkları ve kullandıkları öğretim stillerini araştırdıkları çalışmada öğretmenlerin okul seviyesi, öğretmenlik deneyimi ve yaş değişkeni ile kullandıkları stiller arasında farklılıklar olduğunu; ilkökulda görev yapan öğretmenlerin en fazla komut stilini, ortaokulda görev yapan öğretmenlerin en fazla komut ve yönlendirilmiş buluş stillerini; 30 yaşın altında olan öğretmenlerin problem çözme stilini, 31 yaş ve üzerinde olan öğretmenlerin komut stilini; öğretmenlik deneyimi 5 yıl ve daha az olan öğretmenlerin komut stilini, öğretmenlik deneyimi 20 yıl ve daha üzerinde olan öğretmenlerin problem çözme stilini daha çok kullandıklarını tespit etmişlerdir. Farklı kademedeki öğretmenlerin farklı öğretim stillerini tercih etmesi, öğretmenlik deneyimi farklı olan öğretmenlerin farklı stilleri tercih etmesi durumu bu araştırmadaki bulguları destekler niteliktedir. Hince (2020) beden eğitimi öğretmenlerinin algıladıkları, tercih ettikleri ve kullandıkları öğretim stillerinin çalışıldığı birçok ülke örneklemini ele aldığı meta analiz çalışmasında; beden eğitimi öğretmenlerinin daha çok

öğretmen merkezli stilleri tercih ettiğini, öğretmenlerin kullandıkları ve algıladıkları stiller arasında farklar olduğunu ve en fazla komut stilini kullandıklarını vurgulamıştır. Ayrıca aynı çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin faydalı buldukları stilleri tercih ettikleri, tercih ettikleri öğretim stillerini kendilerine daha yakın buldukları, öğrencileri daha kolay kontrol altında tuttukları için öğretmen merkezli stilleri tercih ettikleri belirtilmiştir. Benzer şekilde Banville, Richard ve Raiche (2003) Fransız Kanadalı beden eğitimi öğretmenleriyle yaptıkları araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin öğrenci merkezli öğretim stillerinden ziyade öğretmen merkezli öğretim stillerini kullandıklarını ve öğretim stilleri arasında farklı olarak en fazla alıştırma stilini tercih ettiklerini tespit etmişlerdir. Jaakkola ve Watt (2011) Finlandiya örnekleminde beden eğitimi öğretmenlerinin en fazla komut stilini, en az da kendini denetleme ve yönlendirilmiş buluş stilini tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Araştırmacılar öğretmenlik deneyimi daha fazla olan öğretmenlerin kariyerleri boyunca ders içeriklerini başarılı bir şekilde öğretmeye yardım ettiğini öğrendikleri öğretmen merkezli stilleri öğrenci merkezli stillere tercih ettiklerini vurgulamıştır. Benzer şekilde Sympas, Chen ve Pasco (2019) Yunanistan örnekleminde yaptıkları araştırmada öğretmenlerin geçmiş deneyimlerinin tercih ettikleri öğretim stilini etkilediğini belirtmişlerdir. Öğretmenlerin öğretmen adayyken aldıkları eğitim sırasında tercih ettikleri stilleri öğretmen olduklarında da kullandıklarını tespit etmişlerdir. Cothran ve ark., (2005) 7 farklı ülkeden 1400'den fazla beden eğitimi öğretmeniyle yaptıkları araştırmada öğretmenlerin faydalı olduğuna inandıkları stillerin tercih ettikleri stilleri önemli derecede etkilediğini tespit etmişlerdir. Benzer şekilde beden eğitimi öğretmen adaylarının ve beden eğitimi öğretmenlerinin dahil edildiği araştırmada katılımcıların stil tercihleri ve motivasyonları arasında yüksek ilişki tespit edilmiş, öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin en fazla komut stilini tercih ettikleri belirtilmiştir (Yap, 2021). Öğretmenlik deneyimi daha fazla olan öğretmenlerin öğretmen merkezli stilleri, öğretmenlik deneyimi daha az olan öğretmenlerin öğrenci merkezli stilleri daha fazla tercih etmesi; öğretmenlik deneyimi fazla olan öğretmenlerin motor beceri gelişimi ve sınıf kontrolünü daha kolay yaptıklarını düşündükleri için öğretmen merkezli stillere eğilimli olmalarından, öğretmenlik deneyimi daha az olan öğretmenlerin öğretmenlik eğitimine dayanan güncel bilgilerinden ve okulda yaşamış olduğu kendi kişisel deneyimlerinden dolayı öğrenci merkezli stilleri kullanmaya eğilimli olmalarından kaynaklanmış olabilir (Hınca, 2020). Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmen merkezli stilleri daha fazla tercih etmesinin nedeni hareket gelişimi ile ilgili veya özel sportif becerilerin öğretilmesinde öğretmen merkezli stillerin daha çok yararlı olduğuna inandıklarını belirtmiş olmalarından kaynaklanmış olabilir (Fyall ve Metzler, 2019; Sympas, Chen ve Pasco, 2019; Digelidis, Byra, Mizios, Sympas ve Papaioannou, 2018).

5.2. Sonuç

Bu araştırmada elde edilen bulgular, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin öğretim stili ve tercihlerinin öğretmenlerin cinsiyeti, eğitim verdikleri okulun kademesi ve öğretmenlik deneyimi sürelerine göre farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Elde edilen bulguların literatür ışığında tartışılması sonucu da beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin cinsiyet, eğitim verilen okul kademesi ve öğretmenlik deneyimi sürelerine bağlı olarak beden eğitimi öğretim stilleri ve stillere yönelik değer algılarında farklılık olduğu, buna yönelik sonuçların netlik kazanmadığı ve bu değişkenlere yönelik daha fazla araştırma yapılması gerekliliği belirlenmiştir. Bunun yanında beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stili tercihleri ve stillere yönelik değer algılarının Milli Eğitim Bakanlığı'nca sunulan beden eğitimi öğretim program amaçları ve temel ilkeleri ile örtüşmediği göze çarpmaktadır. Beden eğitimi öğretmen yetiştirme programında yer alan, ders içeriği ve uygulamalarında beden eğitimi öğretim programlarına paralel “öğrenen merkezli” stillere yönelik bilgi ve beceri kazanımına ağırlık verilmesi, özellikle Özel Öğretim Yöntemleri ve Öğretmenlik Uygulaması derslerinde “öğrenen merkezli” stillerin öğretmen adayları tarafından etkin olarak deneyimlenmesi amacı ile uygun ortamların sağlanması da bu araştırmada elde edilen sonuçlar arasındadır. Öğretmenlerin güncel bilgilere, yol gösterici kaynaklara ulaşımının sağlanması ve bilim okuryazarlığının artırılması için çalışmaların planlanıp uygulanması öğretmenlerin hem öğretim stilleri konusundaki eksikliklerinin giderilmesini hem de alanla ilgili gelişmeleri yakından takip etmelerini sağlayacaktır.

5.3. Öneriler

Öğrencilerin bireysel farklılıkları ve hazırbulunuşluk düzeyleri göz önünde bulundurularak farklı öğretim stillerinin kullanılması yerinde olacaktır. Yapılandırmacı eğitim sistemiyle birlikte öğrenci merkezli öğretim stilleri daha çok önem kazanmış olup öğrenci merkezli öğretim stillerinin daha çok tercih edilmesi ve uygulamalarda yer alması öğrenciler açısından yararlı olacaktır. Bunun yanında derslerde farklı öğretim stillerinin kullanılması beraberinde daha çok öğrenciye ulaşmayı sağlayacaktır. Bu da beden eğitimi ve spor derslerinde öğrenciler arasındaki iletişimi de beraberinde getirecektir. Ayrıca hizmet içi seminer veya kurslarla beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin güncel bilgilerle kendilerini donatmaları ve bunları derslerinde kullanmaları sağlanmalıdır. Hizmet içi eğitimlerin yanında Gençlik ve Spor Bakanlığı ile uygulamaya dönük protokoller imzalanıp öğrenci merkezli stillere yönelik çalışmalar yapılabilir. Öğretmenlerin öğrenci merkezli öğretim stillerini daha çok tercih etmeleri için üniversitelerdeki öğretmen adaylarına derslerinde öğrenci merkezli stillere daha çok yer verilmesinin yararlı olunacağı düşünülmektedir. Bununla birlikte öğretmen adaylarının

staj sürelerinin uzatılması ve deneyimli beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yanında yetişmeleri öğretmen adaylarının öğretim stilleri konusundaki becerilerine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Okullarda spor salonunun olup olmaması durumu göz önünde bulundurularak öğretim stillerinin uygulanmasında etkili olup olmadığına bakılabilir.

Öğretim stillerin uygulanmasında öğretmenin yetersizliği mi yoksa okul imkanları ile ilgili olduğu araştırılabilir.

Öğretim stillerinin uygulanmasında Merkez ile Köy okulları arasında farklılık gösterip göstermediğine bakılabilir.

Öğretim stillerinin sağlıklı bir şekilde uygulanmamasının sebebi öğretmenlerin ekonomik durumları ile ilgili olup olmadığına bakılabilir.

KAYNAKLAR

- [1]. Açıkgöz, Ü.K. (2005). *Etkili öğrenme ve öğretme*. İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları.
- [2]. Ağbuğa, B. (2010). Öğrencilere yönelik yapılandırmacı öğretim yaklaşımı ölçeği: Bir geçerlilik ve güvenirlik çalışması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 21(3), 103-109.
- [3]. Ağgez, İ.T. (2015). *Beden eğitimi öğretmenleri tarafından kullanılan öğretim stilleri*. Yüksek lisans tezi. Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.
- [4]. Aktop, A. ve Karahan, N. (2012). Physical education teacher's views of effective teaching methods in physical education. *Procedia-Social And Behavioral Sciences*, 46, 1910-1913
- [5]. Anil, D. (2009). Factors effecting science achievement of science students in programme for international students' achievement (PISA) in Turkey. *Egitim Ve Bilim*, 34(152), 87.
- [6]. Arslan, M. (2014). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- [7]. Aydın, A. (2003). *Gelişim ve öğrenme psikolojisi*. İstanbul: Alfa Basım Yayım Dağıtım.
- [8]. Bakır, K. (2011). *Demokratik eğitim : John Dewey'in eğitim felsefesi üzerine*. Ankara: Pegem Akademi.
- [9]. Banville, D., Richard, J. F., & Raiche, G. (2003). French Canadian physical education teachers' usage of Mosston spectrum of teaching styles. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 74(1), A36.
- [10]. Bilen, M. (2002). *Plandan uygulamaya öğretim*. Ankara: Anı yayıncılık.
- [11]. Büyüköztürk, Ş. (2018). *Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. (25. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- [12]. Boyce, B. A. (1992). The effects of three styles of teaching on university students motor performance. *Journal of Teaching in Physical Education*, 11, 389-401.
- [13]. Cengiz, C. ve Serbes, Ş. (2014). Türkiye'deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(2).
- [14]. Cothran, D.J., Kulinna, P.H., Banville, D., Choi, E., Amade-Escot, C., Macphail, A., Macdonald, D., Richard, J-F., Sarmiento, P. ve Kirk, D. (2005). A cross-cultural investigation of the use of teaching styles. *Research Quarterly For Exercise And Sport*, 76, 193-201.
- [15]. Curtner-Smith, M. D. (2001). Instrument for identifying teaching styles (IFITS). Erişim adresi: <http://www.spectrumofteachingstyles.org/library-resources-c.php>
- [16]. Demirel, Ö. (2015). *Öğretim ilke ve yöntemleri öğretme sanatı*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- [17]. Demirhan, G. (2002). Öğrenci merkezli hareket ve spor eğitimi uygulamaları. 7. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Ekim, Antalya.
- [18]. Demirhan, G. (2006). *Spor Eğitiminin Temelleri*. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi-Bağırhan Yayınevi.
- [19]. Demirhan, G., Bulca, Y., Altay, F., Şahin, R., Güvenç, A., Aslan, A. ve Açıkada, C. (2008). Beden eğitimi öğretim programları ve programların yürütülmesine ilişkin paydaş görüşlerinin karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 19 (3), 157-180.
- [20]. Digelidis, N., Byra, M., Mizios, D., Sympas, I., & Papaioannou, A. (2018). The reciprocal and self-check teaching styles in physical education: Effects in basketball skills' performance, enjoyment and behavioural regulations. *International Journal of Physical Education*, 4(4), 13-22.
- [21]. Ertan, H. ve Çiçek, Ş. (2003). Türkiye'de ilköğretim beden eğitimi derslerinde öğrenci başarısının değerlendirilmesine ilişkin yaklaşımlar. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25, 76-83.
- [22]. Ertürk, S. (1988). Türkiye'de eğitim felsefesi sorunu. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(3).
- [23]. Yeşilyurt, E. (2019). Öğrenme stili modelleri: Teorik temelleri bağlamında kapsayıcı bir derleme çalışması. *OPUS-Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 14(20), 2169-2226. DOI: 10.26466/opus.603506
- [24]. Fernández Rivas, M., & Espada Mateos, M. (2020). Physical education teachers' use of and feeling for teaching styles. *Journal of Physical Education and Sport*, Vol.20 (1), Art 1 pp. 3 – 13.
- [25]. Fidan, N. (2012). *Okulda öğrenme ve öğretme*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.

- [26]. Fyall, G., & Metzler, M. W. (2019). Aligning Critical Physical Education Teacher Education and Models-Based Practice. *Physical Educator-Us*, 76(1), 24-56.
- [27]. Gülüm, V. ve Bilir, P. (2011). Beden eğitimi öğretim programının uygulanabilme koşulları ile ilgili beden eğitimi öğretmenlerinin görüşleri. *Sportmetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(2), 57-64.
- [28]. Hasırcı, Ö. K. (2006). Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri: Çukurova üniversitesi örneği. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2(1), 15-25.
- [29]. Hasty, D. L. (1997). *The impact of british national curriculum physical education on teachers' use of teaching styles: a case study in one english town*. Unpublished Doctoral Dissertation, University Of Alabama, Tuscaloosa, Ala., USA.
- [30]. Hein, V., Ries, F., Pires, F., Caune, A., Emeljanovas, A., Ekler, J. H., Valantiniene, I. (2012). The relationship between teaching styles and motivation to teach among physical education teachers. *Journal Of Sports Science And Mdicine*, 11, 123-130.
- [31]. Hınca, D. (2020). *Teachers' Beliefs, Perceptions, and Use of Reproduction and Production Teaching Styles in Physical Education* (Unpublished master's thesis). State University of New York, New York.
- [32]. İçen, M. (2012). *Sosyal bilgiler öğretmenlerinin epistemolojik inançlarının sınıf içi uyguladıkları öğretim stratejileri ile ilişkisi*. Yüksek lisans tezi. Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzincan.
- [33]. İnce, M.L. ve Hünük, D. (2010). Eğitim reformu sürecinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(137), 128-139.
- [34]. Jaakkola, T. ve Watt, A. (2011). Finnish physical education teachers' self-reported use and perceptions of mosston and ashworth's teaching styles. *Journal Of Teaching In Physical Education*, 30(3), 248-262.
- [35]. Kılbaş Köktaş, Ş. (2007). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. Ankara: Hatipoğlu Yayınevi.
- [36]. Kulinna, P.A. ve Cothran, D.J. (2003). Physical education teachers' self-reported use and perceptions of various teaching styles. *Learning And Instruction*, 13, 597-609.
- [37]. MEB (Milli Eğitim Bakanlığı). (2007). *Beden Eğitimi Dersi (1-8. Sınıflar) Öğretim programı ve kılavuzu*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- [38]. MEB (Milli Eğitim Bakanlığı). (2009). *Beden Eğitimi Dersi (1-8. Sınıflar) Öğretim programı ve kılavuzu*. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- [39]. Mosston, M. ve Ashworth, S. (2009). *Beden eğitimi öğretimi* (E. Tüzemen, çev.). Ankara: Spor Yayınevi.
- [40]. Orhaner, E. ve Hussein, A. (2007). *Ticaret ve turizm eğitiminde özel öğretim yöntemleri*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- [41]. Özgül, F. (2015) *Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması*. Doktora Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Samsun, 2015.
- [42]. Özlü K. (2014). *Türkiye'de ortaokul ve liselerde çalışmakta olan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve öğretim stillerini algılayışları*. Yüksek lisans tezi. Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Amasya.
- [43]. Parker, M. ve Curtner-Smith, M. (2012). Preservice teachers' use of production and reproduction teaching styles within multi-activity and sport education units. *European Physical Education Review*, 18(1), 127-143.
- [44]. Parsak, B. ve Saraç, L. (2018). Turkish Physical Education Teachers' Use of Teaching Styles: Self-Reported Versus Observed. *Beden Eğitiminde Öğretim Dergisi*, 39(2), 1-10.
- [45]. Pepe, O., Turan, M. B., Pekel, A. ve Bahadır, Z. (2015). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adaylarının Öz Bildirimli Öğretim Tarzı Tercihleri ve Algılarının İncelenmesi. *Uluslararası Bilim Kültürü ve Spor Dergisi* (IntJSCS) Temmuz 2015: Özel Sayı 3.
- [46]. Saçlı, F. ve Demirhan, G. (2008). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği programında öğrenim gören öğrencilerin eleştirel düşünme düzeylerinin saptanması ve karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 19(2), 092-110.

- [47]. Saraç, L., İnce, L.İ., Kirazcı, S. ve Çiçek, Ş. (2005). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders Zaman Yöntemi Davranışları ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi (Gazi BESBD)*, 10(2): 3-10.
- [48]. Saraç, L. ve Muştı, E. (2013). Öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretim stillerini kullanım düzeyleri ile stillere ilişkin değer algılarının incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 112-124.
- [49]. Salvara, M. I. Birone, E. N. (2002). Teachers' use of teaching styles: A Comparative Study Between Greece and Hungary. *International Journal of Applied Sports Sciences*, 14(2), 46-69.
- [50]. Serbes, Ş. ve Cengiz, C. (2015). Sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 101-114.
- [51]. SueSee, B. ve Edwards, K. (2011). Self-identified and observed teaching styles of senior physical education teachers in Queensland schools. In Proceedings of the 27th Australian Council for Health, Physical Education and Recreation Conference (ACHPER 2011) (pp. 208-219). Australian Council for Health Physical Education and Recreation (ACHPER).
- [52]. SueSee, B., Edwards, K., Pill, S., & Cuddihy, T. (2018). Self-reported teaching styles of Australian senior physical education teachers. *Curriculum Perspectives*, 38(1), 41-54.
- [53]. SueSee, B., & Barker, D. M. (2019). Self-reported and observed teaching styles of Swedish physical education teachers. *Curriculum Studies in Health and Physical Education*, 10(1), 34-50.
- [54]. Sunay, Y. ve Sunay, H. (1996). Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersinden beklentileri ve beklentilerin gerçekleşme düzeyi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(4), 35-53.
- [55]. Syrmipas, I., & Digelidis, N. (2014). Physical education student teachers' experiences with and perceptions of teaching styles. *Journal of Physical Education and Sport*, 14(1), 52-59.
- [56]. Syrmipas, I., Digelidis, N. ve Watt, A. (2016). An examination of greek physical educators' implementation and perceptions of spectrum teaching styles. *European Physical Education Review*, 22(2), 201-214.
- [57]. Syrmipas, I., Chen, S., Pasco, D., & Digelidis, N. (2019). Greek preservice physical education teachers' mental models of production and reproduction teaching styles. *European Physical Education Review*, 25(2), 544-564.
- [58]. Şahin, E. (2010). *İlköğretim sınıf öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerinin, cinsiyetlerinin, mesleki kıdemlerinin, özyeterlik algılarının ve özyönetimli öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin mesleki yeterlikleri üzerindeki etkisi*. Doktora tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- [59]. Şirinkan, A. ve Erciş, S. (2009). İlköğretim okullarındaki beden eğitimi ve spor derslerinde uygulanan öğretim yöntemleri ve ölçme-değerlendirme kriterlerinin araştırılması. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 184-189.
- [60]. Tan, Ş. (2008). *Öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- [61]. Tezcan, M. (1985). *Eğitim sosyolojisi*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları No:150.
- [62]. Ural, A. ve Kılıç, İ. (2006). *Bilimsel araştırma süreci ve spss ile veri analizi: SPSS 10.0-12.0 For Windows*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- [63]. Ünlü, H. ve Aydos, L. (2007). İlköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 40-51.
- [64]. Yap, R. A. A. (2021). PE Teacher's Teaching Styles in Relation to Students' Motivating Factors to Learn. *Psychology and Education Journal*, 58(5), 287-293.
- [65]. Yıldiran, İ. ve Yetim, A. (1996). Ortaöğretimde beden eğitimi dersinin öncelikli amaçları üzerine bir araştırma. *Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(3), 36-43.
- [66]. Yıldız, E. ve Kangalil, M. (2013). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Yeterlikleri ve Kullandıkları Öğretim Yöntemleri İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi. *Pamukkale Spor Bilimleri Dergisi*, 5(1), 61-76.
- [67]. Yıldız, E. ve Kangalil, M. (2014). Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki yeterlikleri ve kullandıkları öğretim yöntemleri ile ilgili görüşlerinin incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(1).

- [68]. Yıldız, M., & Karakullukçu, Ö. F. (2019). Physical Education Teachers' Using of Teaching Styles Levels and Their Perceptions towards Styles in Public and Private Schools in Turkey. *World Journal of Education*, 9(4), 41-48.
- [69]. Yıldız, G., Yılmaz, İ., Solmaz, D. Y. ve Şimşek, D. (2017). Beden eğitimi öğretmenliği ve sertifika programlarında öğrenim gören öğretmen adaylarının kullandıkları öğretim stilleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. DOI: 10.16986/HUJE.2017027901
- [70]. Yoncalık, O. (2009). İlköğretim Altıncı Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersindeki Başarılarına Üç Öğretim Stilinin Etkileri. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 11(3), 33-46.
- [71]. Zeng, H. Z. (2016). Differences between student teachers' implementation and perceptions of teaching styles. *Physical Educator*, 73(2), 285-314.

ÖZGEÇMİŞ

Adı ve Soyadı

Doğum Tarihi

E-mail :

Öğrenim Durumu:

Derece	Bölüm/Program	Üniversite	Yıl
Lisans	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu / Beden Eğitimi Öğretmenliği	Mersin Üniversitesi	2009-2013
Yüksek Lisans	Mersin Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi (Devam Etmektedir).	Mersin Üniversitesi	2021-Devam etmektedir.
Doktora			

Görevler:

Görev Ünvanı	Görev Yeri	Yıl
Öğretmen	ŞANLIURFA-Mutluca Ali Koç Ç.P.A.L.	2014-Görevini sürdürmektedir.

ESERLER (Makaleler ve Bildiriler)